Новість! - Новість!

Вже вийшла з друку нова книжка під наголовком:—

ХТО ВИНУВАТИЙ
ТА ІНШІ ОПОВІДАННЯ

Оповідання з галицького життя з перед 30-ти літ, з під пера ДМИТРА СОЛЯНИЧА, відомого колись організатора Січей і радикальної партії в Снятинщині, який живе тепер в Канаді.

ОПОВІДАННЯ НАПИСАНІ ДУЖЕ ЗАЙМАЮЧО ТА ДУЖЕ ЦІКАВІ.

Замовляйте Сейчас

Книжка має 161 сторін друку і коштує тільки 50 центів.

Замовляти можна в головному складі:
ALBERTA PRINTING CO.
10336—96th STREET, EDMONTON, ALBERTA.
або
D. Sollanych
511 EVENUE E. SOUTH, SASKATOON, SASK.

НАЙБІЛЬША УКРАЇНСЬКА МАЛЯРНЯ В ЕДМОНТОНІ
Western Sign and Art Studio
виконує
Всякі роботи, що входять у склад малярства, як АРТИСТИЧНІ МАЛЮНКИ, НАПИСИ ВСЯКОГО РОДУ ТА ДЕКОРАЦІЇ.
Довголітня практика, совісна обслуга! За кожну роботу ручимо! Уділяємо безплатно порад в малярських справах.
МИХАЙЛО КРИСА, властитель.
10301 - 98th STREET, EDMONTON, ALBERTA.

Щадіть Гроші на Направках Ваших Авт!
НАША РОБІТНЯ ЗАОСМОТРЕНА В НАЙНОВІЩІ ПРИБОРИ ДО ВИКОНАННЯ ВСЯКИХ НАПРАВОК.
Зайдіть до нас заки підете де інде й переконайтесь, що ми зощадимо вам гроші.
JOE BABIUK
Телефон 28388 — 10236 - 96th Street, — Edmonton, Alta.

КОРИСТАЙТЕ З НАШОЇ ОФЕРТИ!

Цінна Премія для Передплатників "Фармерського Голосу"

КОЖНОМУ НОВОМУ ПЕРЕДПЛАТНИКОВІ, ЩО ПРИШЛЕ ЦІЛОРІЧНУ ПЕРЕДПЛАТУ НА "ФАРМЕРСЬКИЙ ГОЛОС" В СУМІ ОДНОГО ДОЛЯРА ВИШЛЕМО

В ПРЕМІЇ

ЦІКАВУ КНИЖКУ, ПІД НАГОЛОВКОМ:

ДУРНІ ДІТИ
ПОВІСТЬ ІЗ ПОВОЄННОЇ ДОБИ НА ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ

"Дурними дітьми" називає батько — священик в галицькому селі — свого сина і дочку за те, що вони будучи свідомими членами свойого поневоленого народу, зрікаються всякого вигідного життя, а кидаються у вир визвольної боротьби, за що попадають в тюрму, де через довгі місяці переносять страшні каторжні тортури. Та муки не тільки їх не відстрашують, а противно загартовують їх до боротьби за волю свойого народа.

Книжка обіймає 105 сторін друку звичайного книжкового формату. Читається з великим захопленням.

Передплату шліть на адресу:—
The Farmers' Voice
10336—96th STREET, EDMONTON, ALTA.

НАША ЗЕМЛЯ

Під таким наголовком друкується нова, дуже цікава й необхідна для кожного книжка.

На її зміст складаються такі головні відділи: Загальні відомости з астрономії—Наша Земля—Людність на Землі—Держави всього світу — Українці на цілому світі — Господарство світу—Людина — Дива природи й техніки — Всячина і т. ін.

"НАША ЗЕМЛЯ В ЧИСЛАХ" — це мала, підручна енциклопедія, потрібна в кожній хаті.

Ціна одного примірника 50 центів, (Висилається найменше два примірники).

Замовлення й гроші (можна посилати в листі) посилайте на адресу:

P. BUNIAK,
Ul. Zulinskiego, 15-50, Lwow, East Galicia, Poland, Europe.

УКРАЇНСЬКА ЛІТНЯ ШКОЛА В ЕДМОНТОНІ

Бажаючи прийти в поміч тим українським учителям, що хотілиб вивчитися добре української правописи, граматики, літератури, історії, теорії музики, грання на інструментах, дириґентури хорів та українських танків, Інститут ім. Грушевського в Едмонтоні рішив відкрити в цьому році підчас шкільних вакацій Літню Школу, в якій подавалосьби вище зазначені курси від 5. липня до 10 серпня.

Помешкання і вікт за той час буде виносити 35.00 дол. а курси по 6.00 дол.

Українські учителі, які досі могли завважити, що в українських шкільних дистріктах щораз більше вимагається від них громадської праці поза школою, а які такого підготовання не мають, повинні скористати з цьої Літньої Школи, яка дає їм нагоду поширити своє знання у вище наведених предметах і записатися до цеї школи.

Інтересовані повинні звертатися по близшу інформацію до управи Інституту—10564—98 ст. Едмонтон.

СУМНІВИ В УСПІХИ ЕКОНОМІЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

Із зближенням економічної конференції, дається все частіше чути голоси ріжних економістів, політиків та дипльоматів про сумніви в успіх конференції, а то й ворожуть її цілковиту невдачу.

Не згадуючи вже про радикальніші голоси тих людий, що вповні здають собі справу з того, що оживлення торговлі й промислу в капіталістичній системі неможлива, хіба, що після вона по лінії перебудова самої системи, що мусілоб здорово надщербити основи капіталізму, але навіть дуже консервативні політики починають не довіряти в її успіх.

На днях вашингтонські депеші доносили, що в офіціяльних кругах панує переконання, що коли на лондонській конференції не прийде до певної угоди між ріжними державами під поглядом знесення тариф, Злучені Держави готові проголосити в себе промислову незалежність від решти світа й перевести в себе самовистарчальну національну економію.

Асистент секретаря державного департаменту Реймонд Молі зівсім не криється зі своїми сумнівами про успіхи конференції, добачуючи згори, що деякі держави на тій конференції на випередки будуть зариватися для себе ринки збуту, що буде доказом, що деяким державам не буде ходити о спільне порозуміння всіх держав, як оживити промисл і торговлю в користь цілого світа, а кожна держава схоче на тій конференції робити свій власний бизнес.

В Франції також починають деякі політики голосніше говорити про свою промислову незалежність та самовистарчальну політику, вірячи, що Франція зі своїми кольоніями є на стільки сильною, що може давати собі сама раду, коли конференція не вдасться.

Виходить шило з мішка, що кожна сильніша держава схоче диктувати на конференції свої услівя, які булиб вигідні для них, а невдасться, самі розібють конференцію.

РОЗБІЖНІСТЬ ДУМОК ПРО ПЛАЧЕННЯ ДОВГІВ

Надходяча рата повоєнного відшкодування, яку має Англія платити Злученим Державам 15. ц. м. в сумі $95,000,000 завдала англійським державним мужам півня в голову і вони ніяк не можуть погодити, чи її платити довг чи ні. Одні обстоюють думку, щоби заплатити на конто довгу частину рати, инші заявляються за заплаченням цілої рати, а є і такі, що заявляються рішуче проти плачення довгу.

СТОБС ІМЕНОВАНИЙ КАНДИДАТОМ

ПРИСВИЛ, Саск., 8. червня. — При участи близько 800 фармерів з округа Мекензі на номінаційній конвенції С. С. Ф., на якій було 131 уповажнених делеґатів, бувший судия Стобс зістав іменований кандидатом на посла до федерального парляменту при першім балоті одержавши 92 голосів проти 39. Номінацію приняла присутня публика гучними та довготревалими оплесками. Стобс виголосив по номінації промову, в якій сказав, що він був цілий час лібералом, але від недавнього часу переконався, що так ліберали як і консервати це тільки два крила одного птаха й тому він вступив в ряди фармерсько-робітничі, щоби разом з ними боротися за кращий новий суспільний лад.

Доповнюючі вибори в тому окрузі відбудуться правдоподібно з кінцем серпня або з початком вересня і на цей округ будуть звернені очі цілої Канади.

Не малу сензацію викликала на днях заява Ф. С. Гудвова, председателя "Барклей" банку, який є рішуче проти плачення рати та дальшого плачення довгу. Здивовання тим більше, що він ще минулої осени був за тим, щоби довг платити, а тепер свій курс змінив.

Нювел Чемберлейн, міністер скарбу є таком проти плачення довгу. Він каже, що в його буджеті навіть не зроблено провізії на надходячу рату і колиб парлямент ухвалив платити рату, то Англія мусілаб видусити з англійського населення 200 мільонів долярів більше, бо крім плачення надходячої рати, Англія мусілаб заплатити і залеглі рати, на які президент Гувер в 1931 р. проголосив був мораторію на один рік.

Деякі політики заявляють, що Англія платила осінну рату з тим розумінням, що більше платити вже не буде.

Болдвин та Сновден обстоюють думку, що честь Англії вартує більше аніж гроші і настоюють, щоби рату заплатити.

Прихильники плачення довгів побоюються, що коли Англія відказаласьби заплатити надходячу рату 15. ц. м., то не дуже багато може причинитися до розбиття економічної конференції.

ЗА 6 КУРОК—7 І ПІВ РОКУ ВЯЗНИЦІ!

Перед судом у Вишнях біля Львова станув Микола Стецура, обвинувачений за крадіж 6 курок з курника Антона Домарадського, селянина в Більші шляхотській.

Судя Букович засудив Стецуру—на 7 і пів року вязниці! А як причину такого великого засуду подав судия те, що Стецура має бути непоправним злодієм.

Той аж надто строгий засуд викликав у правничих колах велике счудовання.

Стецура, зовсім слушно, вважає, що за одну курку сидіти 1 рік і 3 місяці, а за 6 курок 7 і пів року—це направду забагато і його адвокат вніс відклик до висшого суду. Побачимо, як висший суд рішить цю справу. На це поладнання жде нетерпеливо Стецура, але у вязниці —проклинаючи кожну курку зокрема і всі разом!..

Та мимоволі насувається нам на думку факт, що недавно за крадіж 100 тисяч долярів дістав касієр 2 роки тюрми. А між одною і другою крадіжю хіба є якась ріжниця...

ПЕРЕПИСКА РЕДАКЦІЇ

Г. Л. Р.,—См. Л.—Передплату на другий піврік отримали, зараз приймить нашу подяку.

Відносно Вашого докору за не поміщення новинки про Вашого сусіда, як це зробили англійські часописи, можемо Вас упевнити, що не робили це через якусь "односторонність,, яку приписуєте нам, а просто не містили з тої причини, що як самі могли досі завважити, наш часопис крім новинок політичного та економічного характеру мало коли містить загальних новинок, хіба що вони інтересні для всіх читачів, а не тільки для льокальних людей.

Ваш докір про те, що колись в 121 числі "Н. П." ми подавали новинку про подібний випадок з т. С., а тепер промовчуємо справу про Вашого сусіда, ще не є доказом що ми односторонні. Як самі знаєте, "Н. П." виходив як тижневик і як такий займався більше загальними новинками й тому помістив і згадану новинку за якої робите нам докір "односторонности" хіба тому, що Ви не бажалиб були бачити тої новинки в пресі тому, що та особа є близькою Вам по партії, а дуже хотілиб, щоб була поміщена новинка про Вашого сусіда Г., який є Вашим політичним противником. Розуміється, в нас, українців так водиться, що кожний хотівби бачити свойого противника "обмальованого" як найчорніше.

Коли Ви ще раз перечитаєте ту вісім років стару новинку в "Н. П." про С. аж до кінця, то зможете добачити, як схочете, що не ходило нам о очернення того чоловіка, а ходило більше о наведення слів, якими вибілювали того чоловіка його партійні редактори.

Зрештою, колиб ми були так односторонніми, як це вносите, що мовляв "своїх докриваємо", то не малиб найменшої причини покривати того "товариша", що недавно в Манітобі втопив дитину і вбив її матір, про що якраз мовчить партійна преса, яка хоч виходить три рази в тиждень, не могла найти місця на своїх стовпцях хіба тільки тому, що той злочин поповнений активним товаришем. Хтож більше односторонний, як не та партійна преса? Чому якраз гріхи Вашої партійної преси підкидаєте під нашу хату?

Колиб ми були такі односторонні, за яких нас маєте, то моглиб і ми тицьнути пальцем, що такий то, а такий большевик втопив дитину і замордував жінку, ніби в доказ, що всі большевики такі. Та чи помоглоб це в освідомленні фармерів і робітників їхніх інтересів й завдань? Чи дуже це приспішилоб поваленя сьогоднішнього ладу і в перебудові нових порядків? Стільки якраз помоглоб, як помоглоб було, колиб були помістили новинку про ту справу Вашого сусіда!

РЕПРЕЗЕНТАНТИ "ФАРМЕРСЬКОГО ГОЛОСУ"

Понизше подаємо спис репрезентантів нашого часопису, на руки яких можна зложувати передплату на "Фармерський Голос".

В АЛБЕРТІ
Андрю — Еміль Томашевський.
Белліс — Йосиф Ясенчук.
Брусо — Николай Гриґорчук.
Веґревил — Ф. Музика.
Гіллярд — Тео. Томашевський.
Далмюр — Василь Кольматицький.
Звавле — Мелітон Евстафієвич, Д. І. Сорохан.
Інісфрі — Гнат Гарасим, М. Н. Палій.
Каґави — І. Василинчук, Л. Винницький, П. Мельник.
Калмар — Степан Олещкий.
Келеланд — Мих. Джавра.
Краків — В. П. Федун.
Мондер — Ст. Боровський, Ін. Фербей.
Мирнам — Н. Беднарський.
Пакан — Гр. Топольницький.
Слава — І. Грикуляк.
Ст. Майкел — Мих. Крижанівський.
Стубно — Вол. Лукасевич.
Торсбі — Ф. Адамець.
В САСКАЧЕВАНІ
Ростерн — Ів. Постій.
Саскатун — Дмитро Солянич.
Ст. Джуліен — І. Д. Михайлик.

ТОРГОВЕЛЬНІ ЦІНИ

ЗБІЖЕВІ ЦІНИ В ЕДМОНТОНІ
Пятниця, 9. червня, 1933.

ПШЕНИЦЯ:—	
Ч. 1. Нордерн	42
Ч. 2. Нордерн	40
Ч. 3. Нордерн	38½
Ч. 4. Нордерн	37
Ч. 5. Нордерн	33½
Ч. 6. Нордерн	32½
На годівлю	30
ОВЕС:—	
Ч. 2. С. В.	18
Ч. 3. С. В.	11
Екстра ч. 1. на годівлю	11
Ч. 2. на годівлю	10
Ч. 3. на годівлю	8½
ЯЧМІНЬ:—	
Ч. 3. С. В.	18½
Ч. 4. С. В.	18
Ч. 5. С. В.	14
ЖИТО:—	
Ч. 2. С. В.	29½
Ч. 3. С. В.	27½
Ч. 4. С. В.	23½
ЛЕН:—	
Ч. 1. С. В.	101
Ч. 2. С. В.	97
Ч. 3. С. В.	82

ЦІНИ ХУДОБИ В ЕДМОНТОНІ
Пятниця, 9. червня, 1933.

ТЕЛЯТА:—	
Легкої ваги	$4.25 до $4.75
Середні	$3.50 до $4.00
БИКИ:—	
Добрі	$4.00 до $4.50
Середні	$3.25 до $3.75
Звичайні	$2.25 до $3.00
ЯЛІВКИ:—	
Добрі на заріз	$3.50 до $4.00
Середні	$3.00 до $3.25
КОРОВИ:—	
Вибрані рекі	$2.25 до $2.75
На консерву	.75 до $1.25
БУГАЇ:—	$1.00 до $1.50
СВИНІ:— Бейконні	$4.60
ВІВЦІ:—	
Ягнята	$6.00 до $7.00
Річні	$3.00 до $4.00
Вівці	$2.00 до $3.00

N. ROMANIUK
Адвокат і Нотар
Телефони:
Офісу 26629; Рез. 82705
304 McLeod Bldg., Edmonton

G. H. VanAllen & Co.
G. H. VANALLEN, K.C.
THEODORE COHEN, LL.B.
Адвокати
2 National Trust Building, Edmonton, Alta.
Phone 22828

АДВОКАТСЬКА ФІРМА
Harvie, Bury & Yanda
Полагоджує всякі судові справи, як цивільні, кримінальні і т.д. Пишіть по українськи.
308 Bank of Toronto Bldg.
Phone 22115 EDMONTON

УКРАЇНСЬКА БЛЯХАРНЯ І ПЛЬОМБЕРНЯ
Виконуємо Всякі Пломберські Роботи, Укладаємо Форниси, Парові і Газові Огрівання.
НАША ЦІНА УМІРКОВАНА
Удавайтесь до:—
Ross Plumbing & Heating Co.
10322—96th Street
Edmonton, -:- Alberta
Телефон 28721
Н. Шлапчинський, Менаджер.

Office Phone 21962 House Phone 23555
E. C. DARLING
АДВОКАТ
707 McLeod Bldg., Edmonton, Alta. and Smoky Lake, Alta.

Др. В. С. НЕВЧАС
ЛІКАР-ХІРУРГ І АКУШЕР
Тел. Офісу 23132 — Рез. 34584
4 Bradburn - Thomson Block, Next to Army & Navy Store

Телефон Офісу 24416
Др. І. Верхомин
ЛІКАР - ХІРУРГ
Тел. Резиденції 73158
Електро-Терапія
Christie Grant Block,

Др. Ф. Ґовда
ДЕНТИСТ
Тел. Резиденції 23219
Edmonton, Alberta

ФАРМЕРСЬКИЙ ГОЛОС
The Farmers' Voice
Часопис Присвячений Фармерським та Робітничим Справам

ФАРМЕРСЬКИЙ ГОЛОС
Виходить що два тижні, кождого 10-го і 25-го дня в місяці.
Передплата виносить на рік $1.00, на пів року 50c.
10336 — 96-та вулиця, Едмонтон, Альберта.

THE FARMERS' VOICE
Ukrainian Semi-Monthly
Published on the 10th and 25th day of each month.
10336—96th Street
Edmonton, Alberta.
Phone 24771

РІК II. ЧИСЛО 12. ЕДМОНТОН, АЛБЕРТА, 24-го ЧЕРВНЯ, 1933. EDMONTON, ALBERTA, JUNE 24th, 1933. No. 12. VOL. II.

Розбіжність Думок Делеґатів На Економічній Конференції

12. червня розпочалася у Лондоні економічно—фінансова конференція. Згадана конференція має за завдання вирішити справу усталеня валюти ріжних держав, справу міжнародньої торговлі та справу репарацій і міжнародніх боргів. Конференцію отворено привітними промовами англійського короля Юрія та премієра МекДоналда в присутности делеґатів від 66 держав. Сейчас першого дня нарад конференції показалася розбіжність гадок між Великою Британією а Злученими Державами. Державний секретар Злучених Держав Гол, заявив по свойому прибуттю до Лондону, що на конференції не буде обговорюватися справи воєнних довгів. Тимчасом премієр МекДоналд, відкриваючи конференцію як її голова, згадав у своїй промові й про справу воєнних довгів, що викликало велике невдоволення серед американських делеґатів. Слідуючого дня, себто 13. червня справа воєнних довгів набрала ще серіознішого характеру, коли у тій справі почали забирати голос представники інших держав, як французький премієр Деладіє, представники Італії, Німеччини, Японії, Польщі, Болгарії, Південної Африки й Куби. Секретар Гол, американський делеґат на сесію не звявився, бо мусів переробляти свою промову через те, що на конференції згадано справу воєнних довгів. Представник Південної Америки генерал Сматз дорікав Злученим Державам, що вони не погодились на Льозанську умову у справі німецьких репарацій і не зменшили воєнних довгів та тим збільшили світові фінансові труднощі. Також і делеґати інших держав згадували справу воєнних довгів і підносили, що її мусіться полагодити.

Загалом на конференції дається завважити блок европейських держав під проводом Великої Британії, який зміряє до того, щоби приневолити Злучені Держави до полагоди справи воєнних довгів.

Максим Літвінов, совітський комісар закордонних справ і голова радянської делеґації запропонував від Радянського Союзу світовий пакт про економічний ненапад, що зміряє до скасування всіх засобів зброї в економічній війні. Його проект неагресії йде далеко поза тарифове перемиря, на яке попереднього дня погодилися представники 49 держав. Він подав теж у долярах і центах скількість товарів, які Совітський Союз бажає імпортувати з інших країв. Висота замовлень виносить один міліярд долярів, одначе під умовою, що інші держави дадуть вдоволяючі кредити Совітському Союзови. На згаданій конференції вибрано теж дві комісії—економічну й монетарну. Перша з них має довести до знижки тариф і обмеження продукції пшениці а друга, себто монетарна має за завдання наклонити світові держави до заведення стабілізації грошей і приняття наново золотого стандарду.

Покищо існують ще великі розбіжности що до обмеження продукції пшениці між Канадою а Злученими Державами з одної сторони а Австралією і Аргентиною з другої сторони. Найбільше противиться обмеженню продукції пшениці Аргентина а найбільше побивається за заведення золотого стандарду для грошей Франція. Обмеження продукції пшениці довелоби до піднесення цін свого продукту й тому представник Канади, премієр Беннет, мав теж освідчитися за тим проектом.

МОСКОВСЬКІ БОЛЬШЕВИКИ НИЩАТЬ УКРАЇНСЬКІ ШКОЛИ

До Берліна, столиці Німеччини доходять вісти з Радянщини, що відпоручник диктатора Сталіна на Україні, москаль Постишев, виступає завзято проти дальшої українізації шкіл на Україні. Він висказує гадку, що москалів, жидів та інші народности на Україні не повинно приневолюватися до вивчення української мови. Для тих народностей вистарчить і московська школа. Сталін і Постишев є тої гадки, що все українське населення обовязане знати московську мову, щоби розуміли ріжних московських адміністраторів, яких Москва силою насилає на Україну, подібно як колись московський цар насилав туди ріжних своїх генерал-губернаторів.

РОБІТНИЧИЙ ПРОВІДНИК ДОБАЧУЄ ЗВОРОТ ДО ФАШИЗМУ

Соціялістичний провідник у Злучених Державах, Норман Томас, висловився недавно, що економічна програма президента Рузвелта є незвичайно подібна до програми італійського диктатора Мусолінія. Він тверджить дальше, що це буде залежати від робітничих юній, чи програма Рузвелта обернеться у програму Гітлера чи Мусолінія, що робітничі унії у Німеччині й Італії є лише іграшками в руках диктаторів, бо піддаються скоро ріжним "босам".

БОЛЬШЕВИКИ ВИВОЗЯТЬ ПОЖИВУ, КОЛИ СВОЄ НАСЕЛЕННЯ ГОЛОДУЄ

Українське Бюро з Лондону подає, що московська большевицька влада виладувала у лондонській пристані 750 тон сибірського масла, 40 тон солонини і 25 тон чистого срібла. Совітське масло продають в Лондоні дешевше від австралійського та новозеландського мимо великого цла, наложеного на нього.

Як бачимо з наведеного, то московські большевики вивозять за кордон засоби поживи саме тоді, коли своє населення вимирає з голоду.

АВСТРІЙСЬКИЙ КАНЦЛЕР ПРОСИТЬ ДОПОМОГИ ПРОТИ ГІТЛЕРІВЦІВ

Австрійський премієр міністрів Дольфус, що перебуває тепер на лондонській економічній конференції, звернувся з просьбою до Англії, Франції та Італії, щоби ті держави своїм впливом старалися припинити шкідливу діяльність німецьких гітлерівців в Австрії. Він сказав, що зі своїми фашистами австрійський уряд потрапить успішно боротись, щоби не допустити до горожанської війни й перевороту, одначе він є безсильний боротися з німецькими гітлерівцями, що масами переходять австрійський кордон і ведуть тут свою агітацію.

У КАНАДІ Є ПОДОСТАТКОМ ПЕРШОГО ҐРЕЙДУ ПШЕНИЦІ

У дні 9. червня було в елеваторах у Форт Віліям і Порт Артур, Онт., на складі 46,566,205 бушлів пшениці, з чого понад 40,000,000 бушлів зачислено до ч. 1 нордерн або ч. 1 твердої пшениці (1,460,016 бушлів ч. 1 твердої і 39,989,331 бушлів ч. 1 нордерн.

Це є найдобірніща, високопротеїнова пшениця на світі і за нею буде, без сумніву, великий попит, колиб в інших краях забракло того рода пшениці. Послідні два збори канадійської пшениці були першорядної якости.

ПЕРЕВІЗ ПШЕНИЦІ ВЕЛИКИМИ ОЗЕРАМИ

Великими Озерами перевезено з Форт Віліям і Порт Артур між 20 квітня а 5 грудня 1932 р. 1,146 ладунків збіжжа, в яких містилось 166,002,304 бушлів.

ОЦІНКА ПРИПАСІВ ПШЕНИЦІ З ПОЧАТКОМ СЕРПНЯ, 1933.

Відповідно до обчислень Бюра для Розсліду Поживи при Стенфорд університеті, припаси пшениці на цілій кулі земній будуть виносити з днем 1-го серпня, 1933 р. 1,007,000,000 бушлів, підчас коли минулого року у тім самім часі виносили вони лише 976,000,000 бушлів.

Посол МекІннес, Член С.С.Ф. Промовляв на Вічу в Едмонтоні

Минулого четверга, тобто 15-го червня, відбулося в Едмонтоні, у Меморіял Галл віче Кооперативної Господарської Федерації, на якім промовляв робітничий посол до федерального парляменту з Венкувер, МекІннес і п-ні МекІннес. Темою промови посла МекІннеса були справи безробіття й помочі безробітним, також говорив він про міжнародню економічну конференцію, про справу тариф, про капіталізм і фінансові системи. У своїй промові осудив остро згаданий посол обі канадійські партії, консервативну й ліберальну та їх провідників Беннета і МекКензі Кінга. Він пригадав зібраним якто Беннет підчас виборчої агітації у 1930-му році поборював ліберальне правительство сконстатованням факту, що тоді було 300 тисяч безробітних у Канаді, тепер маємо їх понад 1,600,000, значить не наступило під тим оглядом ніяке поліпшення, але значне погіршення й політичні медицини Беннета вповні недописали. У тім самім часі, тобто у 1930 році головним завданням нововибраного правительства Беннета було подбати про роботу для безробітних, а тепер він старається про забезпеку для власників цінних паперів. Беннет, який давніще старався отворити світові торговельні ринки для Канади, бере саме тепер участь у світовій економічній конференції у Лондоні й старається про зменшення засівної площі під пшеницю канадійськими фармерами.

Опісля представив він перед присутніми програму Кооперативної Господарської Федерації й додав, що Едмонтон, звісний є з того, що знає дещо більше про цей рух, як інші канадійські осередки. "Не думайте хибно, продовжав МекІннес, що К. Г. Ф., не є збудована на основі соціялістичної програми. Він додав одначе дальше, що вона не є новою партією, тільки рухом, якого завданням є підпорядкувати цілі ріжних фармерських і робітничих рухів з ідентичними цілями".

Посол МекІннес ствердив теж, що населення Канади покладало великі надії на послідню сесію домініяльного парляменту, одначе й робота показалась цілком непродуктивною. Цілу сесію змарновано лише на поділі виборчих округів, на нарадах над проектом внеску, дотикаючого залізниць, які відповідно до слів самого міністра залізниць не дасться вратувати, якщо економічний стан краю не поправиться.

П-ні МекІннес викликувала своїми влучними дотепами голосний сміх серед авдиторії, коли оповідала про це, що бачила між фармерами. Вона сказала, що усі попередні депресії значно ріжняться від теперішньої світової депресії, яка діткнула теж і Канаду. Підчас коли давніші депресії викликував звичайно неврожай збіжжа, в якійсь околиці, то теперішня депресія є незвичайною, бо перед нашими очима представляється привид страшної нужди серед великих достатків. Вона говорила про те як онтерійські фармері виливають геть молоко, а у надморських околицях викидають бараболю до моря та уживають риби до угноювання ріллі. Фармері у західних провінціях продали збіжжа нище кошту продукції. У Британській Колюмбії овочі погнили по садах а з десятьох випродукованих помідорів (томейтос) лише один продано, а 9 згнило. "Ми думали, сказала вона, що усі ті річи є на те, щоби їх їсти, а тимчасом вони є лише на продаж". Дальше говорила п-ні МекІннес про нуждену поживу, яку дістають ті, що є на удержуванню провінції, тобто на т. зв. реліфі. Опісля порівнала суму гроша, яку видається на удержання міліції й кінної поліції з тою сумою, яку видають на удержання безробітних. Пан Беннет сказав у виборчих промовах, що поставить людей на ноги. І дійсно виконав свою обітницю, бо багато з тих, що їздили колись автами, попродали авта й ходять ногами...

Так менше більше представляється перше віче Кооперативної Господарської Федерації. Промови, які висказано на тім вічу, мають за собою поперття робітничих провідників у місті. На вічу були присутні мейор Нат, алдермени Іст, Гібс і інші, яких запрошено на плятформу.

"ПІВЦІ НОВОГО ЖИТТЯ" МІЖ ГУЦУЛАМИ

На Покутті, в Галичині шириться тепер між гуцулами нова релігійна секта, яка має назву "Півці (тобто співаки) нового життя". Впрочім в останніх часах повстало в Галичині багато сект о ріжних, дивовижних назвах і практиках та обрядах. Сильним осередком отих "півців" є село Кобаки, косівського повіту. Тут вона взяла верх, так, що місцевий греко-кат. парох мусів опустити село.

В Кобаках провідником секти є заможний власник фабрики керамічних виробів, Яків Каньчуга. Він то старався "навернути" до "піснярів" гарненьку гуцулочку, Гафію Микуляк, щоби разом з нею приготовитися до "вічного життя". Та Гафія висміяла месію "півців" і заявила, що не хоче вести з ним "вічне життя".

Аж раз Каньчуга стягнув "вірну" Гафію до святині півців. А що нікого на той час не було в святині, "месія" попросту знасилував дівчину. Коли вона почала кричати й боронитися, Каньчуга попав у такий шал, що видобув ножа і пошматував тіло дівчини на кілька частин, а відтак кинув його до Черемошу.

Повідомлена поліція арештувала Каньчугу, який стане перед судом, а крім цього слідить ще "релігійні" практики інших півців.

Мають чого хотіти...

Часописи доносять, що Гітлер має розвязувати монархістичні організації, які плянували в Німеччині новий переворот.

БАНДИТИ УВІЛЬНИЛИ БАГАТОГО БРОВАРНИКА

З Ст. Пол, в Злучених Державах доносять, що бандити, які зловили в цілі одержання окупу багатого броварника з Ст. Пол, Вілліяма Гема, випустили його на волю 45 миль на північ від Ст. Пол. Догадуються, що бандити увільнили Гема, одержавши багатий окуп, одначе менший як $100,000, якого домагалися. Провідником бандитів має бути Верн Сенкі, бувший залізничий робітник з Мелвил, Саск. Поліція, яка на час переговорів бандитів з родиною Гема усунулася на бік, тепер по звільненню Гема розпочала енергічні пошукування, щоби арештувати бандитів.

УМЕР ГОЛОВА "РІДНОЇ ШКОЛИ" В ГАЛИЧИНІ

У Львові помер дня 2. червня довголітній голова "Рідної Школи", заслужений гімназіяльний професор, Ілля Кокорудз у 76 році життя. Покійний був гімназіяльним професором у Бродах, Станиславові й у Львові. Від 1911 до 1927 р. був небіжчик директором львівської академічної гімназії. Його заслугою є уміле ведення "Рідної Школи" в часі її найбільшої фінансової скрути. Написав він теж понад 40 наукових та літературних праць. Свою літературну діяльність розпочав у 1885 р. коли то в "Новій Зорі" появилась його студія про "Посланіє" Тараса Шевченка. Все своє майно роздав покійник на народні цілі.

Тяжкі й Лекші Гармати Проти Кандидата Стобса

Іменування бувшого судді Стобса кандидатом на посла з рамени С.С.Ф. у виборчому окрузі Мекензі, заставило старі політичні партії оглянутися за найтяжшими канонами в надходячих доповняючих виборах, щоби тільки повалити при виборах Стобса, а згдадно С.С.Ф., з якої Стобс кандидує на запрошення великого числа виборців того округа.

Буде це перший виступ обєднаних в С.С.Ф. фармерів і робітників на спільній плятформі, яка обстоює основну зміну капіталістичної системи й тому не буде дивним, коли всі капіталістичні слуги вжиють всіх способів, щоби в першій спробі виступу С.С.Ф. на політичну арену повалити її кандидата. Ліберали викочують проти Стобса тяжку канону в особі Чарлого Донінга, бувшого премієра Саскачевану, а опісля міністра скарбу в Кінговім кабінеті. Консервати також шукають за тяжкою каноною, большевики мають кандидата в особі МекНамі, якого кандидатуру видвигнули, наколи тільки занюхали, що там відбудуться доповняючі вибори, і тепер справляють зойк, що С.С.Ф. хоче розбити їхній "обєднаний фронт", і як кружать досі дуже тихі поголоски, то всі ті партії замірять до помочі покликати собі ще й одного українця, який у виборах заграв на патріотичну струну й розбив голоси українських виборців, щоби тільки повалити Стобса.

О скільки ті поголоски про "патріотичного" кандидата правдиві, або не правдиві, годі знати, але читаючи послідних два числа вінніпеґської "патріотичної" преси, яка зараз по іменації Стобса почала також викочувати проти С.С.Ф. (для більшого нібито пострáху проти соціялістів) свої пукавки, то не трудно занюхати звідки починає віяти політичний вітер. Рідний орган премієра Беннета в українській мові "К. Ф." в ч. 25 вже прокинувся з великого українського патріота і доражує ставити українця, а "незалежний в політиці (коли нема ніде виборів) "У. Г." покищо добирається до Стобса і С.С.Ф. страшенням читачів соціялістичними "зловами", як малих дітей, вимощуючи мабуть дорогу для "свого" кандидата, в якій то справі тепер певно ведуться зі старими капіталістичними партіями "політичні торги", тобто кілько на тих патріотичних "трюках" дасться вторгувати "кеш".

Та до цьої справи ще повернемо другим разом.

УВІЛЬНЕНИЙ СУДОМ ВЕРЕГІН ПРОПАВ БЕЗ СЛІДУ

Недавно іміграційні власти у Вінніпеґу, на приказ віцеміністра іміграції, арештували провідника духоборів Петра Верегіна, який вже раз мав бути депортований, одначе на приказ судді у Галіфаксі, Н.-С. був звільнений від депортації й випущений на волю. Підчас недавнього його побуту у Вінніпеґу арештовано його другий раз і знова мали його депортувати. Адвокати Верегіна, на підставі "габеас корпус", зажадали від судді апеляційного трибуналу Робсона, щоби приказав сейчас випустити Верегіна. Суддя Робсон прихилився до жадання адвокатів і не лише увільнив Верегіна з під арешту й від депортації, але ще й засудив іміграційні власти на покриття судових коштів. Суддя Робсон заявив, що другоразове арештовання Верегіна у цілі його депортації є противзаконне й противиться "британській фейр плей" засаді.

Верегін сейчас по увільненню його судом пропав десь без сліду, так, що навіть його найближчі приятелі й знакомі не знають де він дівся. Догадуються, що Верегін хоче перебути в укриттю аж до часу коли мине 5 літ від хвили його прибуття до Канади у 1927 році. Це станеться в початках липня, ц. р., бо Верегінові до його замешкання у Канаді не вчислюється час його перебування у вязниці і під арештом з іміграційних [illegible] Верегін [illegible] можна його [illegible] старим краю.

ВЕЛИЧАВЕ СВЯТО МОЛОДІ "РІДНОЇ ШКОЛИ"

У Львові випало надзвичайно врочисто сьогорічне свято молоді "Рідної Школи". Взяло у нім участь понад 2,000 дітей зі Львова та його околиці. На площі Сокола-Батька зібралося понад 10,000 народу, який приглядався походові та чудовим гімнастичним вправам шкільної молоді. На святі були присутні представники ріжних українських організацій і інституцій з Буковини, Закарпаття, Волині та з Канади.

Величавість свята показала, яку велику роботу переводить "Рідна Школа" серед української молоді, помимо тяжких і неприхильних умовин для її праці зі сторони польського окупанта.

ФАРМЕРСЬКИЙ ГОЛОС

Український дво-тижневик, присвячений інтересам українських фармерів і робітників.

Видає Спілка "Фармерського Голосу" кожного 10-го і 25-го дня в місяці, під числом 10336—96-та вулиця, в Едмонтоні, Альберта.

ІВАН СОЛЯНИЧ, Управитель, Т. ТОМАШЕВСЬКИЙ, Редактор.

Передплата виносить на рік $1.00, на пів року 50 центів, на чверть року 25ц.

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ ВИСИЛАЄТЬСЯ НА БАЖАННЯ.

Редакція за оголошення не відповідає.

THE FARMERS' VOICE

Semi-monthly paper, devoted to the interests of Ukrainian Farmers and Workers.

Published on the 10th and 25th day of each month by

THE FARMERS' VOICE PUBLISHING CO.

10336—96th Street, Edmonton, Alberta.

JOHN SOLLANYCH, Manager. THOS. TOMASHAVSKY, Editor.

Subscription Rates: $1.00 yearly; 50c half-yearly; 25c quarterly.

ADVERTISING RATES ON APPLICATION

Telephone 71471.

Address: THE FARMERS' VOICE
10336—96th Street -:- Edmonton, Alberta

Ю.Ф.А., С.С.F., А Ю.Ф.А. УРЯД

З розвоєм Канадійської Господарської Федерації (С.С.Ф.) в склад якої входять ріжні робітничі організації так станові, як і політичні, а також організації фармерські, зі зростом між канадійським населенням заінтересовання цею організацією, яка сьогодня стала в Канаді предметом широких дискусій, зростає також у противників фармерсько-робітничого руху шукання способів в поборюванні цього руху. Сьогодня вже не почуєте в пресі, щоби лібералі і консервати поборювали себе, як це ще до недавна діялось. Вони тепер спільно обєднуються поборювати фармерсько-робітничу солідарність — С.С.Ф. Всякі міністри Беннета і бувші міністри МекКензи Кінга при всякій нагоді стараються дескридитувати фармерсько-робітничий рух, щоби тільки продовжувати свої політичні впливи на фармерів і робітників, ті впливи, які їм з кожним днем висуваються.

Очевидно, чим вони більше стараються поборювати С.С.Ф., тим більше сами тратять грунт під ногами, бо сьогодня фармері та робітники вже пізналися на них, вже зрозуміли, що ні ліберальна ні консервативна партія, ані жадна інша, що хоче латати сьогоднішну капіталістичну систему, не турбується долею працюючого люду, а долею горстки капіталістів, які й держуть ті партії на те, щоби вони захищали в законодатних тілах капіталістичні справи. Тому фармері і робітники горнуться в свою організацію, розуміючи, що тільки організація створена самими ними і для них потрапить заступати їхні інтереси. І чим більше фармері і робітники горнуться в свої організації, тимбільше їхні вороги впадають в лють, тимбільше фабрикують зброї на поборення організації. Розуміється, вся та зброя дуже тупенька. Воюють вони обманством, числячи на невіжество серед фармерів, щоби тільки звести їх з доброї дороги, щоби вони й далі ходили манівцями та були слугами й твердими підпорами цеї системи, яка дає політичним згінникам особисту наживу, а фармерам і робітникам побільшуючу нужду і злидні.

Одним з многих "аргументів", який вони уважають за найгрубший бук на фармерську організацію, особливо С.С.Ф., є закид, що Ю.Ф.А., яка входить в склад С.С.Ф. стратила у фармерів повне довіррє тому, що фармерський уряд під проводом премієра Бравнлія оказався ворожим фармерським інтересам і тепер стративши надію на повторний вибір підшився, чи радше витворив нову С.С.Ф. організацію, щоби латати свою захитану репутацію між фармерами. Вони уважають, що кожний удар на правління Бравнлія, це удар по С.С.Ф. Такий аргумент, поправді кажучи, найбільше промовляє до серця безкритичного слухача і хто слабко розбирається в організаційних справах, дається легко таким аргументам лапати.

Ми не є обожателями фармерського уряду, ані премієра Бравнлія і наш погляд на політику фармерського уряду відомий читачам не від сьогодня. Наш часопис є зівсім незалежний і нічим не звязаний з урядовою фармерською партією в Алберті, тому погляд на політику албертійського уряду висказували і будемо висказувати зівсім свобідно й критикували і будемо критикувати уряд де і в чім на це заслужив він. Однак щоби ріжні вороги фармерської організації не баламутили фармерів, ми уважаємо, що не сповнилиб свого обовязку, коли не далиб на ті баламутства слушної відповіди.

Ми вже згадували давніще на сторінках нашого часопису, що фармерський уряд в Алберті не вийшов на платформі С.С.Ф. і тому закидати йому, що він є С.С.Ф., а не виконує програми цеї організації, є глупотою і хто тими аргументами нових зраджує або свій політичний анальфабетизм, або свою гадючу їдь до фармерської організації.

Фармерські і робітничі організації, які обєднались в С.С.Ф. й уложили свою програму, зробили це залегли перед роком, коли фармерський уряд на свойй давній програмі вийшов ще в 1921-му році, опісля знова в 1926-му році і в 1930-му році. Далеко скорше чим основувалась С.С.Ф. зі своєю новою програмою.

Не будучи вибраним на програмі С.С.Ф. фармерський уряд Бравнлія коли схоче може, а коли не схоче, годі його примусити, щоби він поступав після С.С.Ф. програми. Самий факт, що організація Ю.Ф.А. злучилася з С.С.Ф. і приняла нову програму, ще не дає права фармерській організації Ю.Ф.А. домагатися від уряду, який вийшов з рамени тої партії, що він мусить підчинятися новій програмі. Так уряд, як і посли можуть сказати організації, що вони вийшли на старій програмі, їх вибрали не тільки самі фармері, що є в Ю.Ф.А. організації, але й побічні люде, як виборці, й тому вони хоч особисто можуть вогоджуватися з новою програмою С.С.Ф., могли навіть брати участь в творенню тої організації й укладанню програми, то офіціяльно вони є тільки репрезентантами вибраними на давнішій програмі, а ніколи на новій С.С.Ф. програмі. Всякі справи мають свої границі і тільки невідповідальні люде їх не шанують і переступають.

Дальше не треба забувати, що уряд премієра Бравнлія не становить жадного проводу фармерської організації. Й провід спочиває на особах вибраних до Екзекутиви Ю.Ф.А., яку то Екзекутиву вибирає членство організації на своїй річній конвенції і хто говорить, що провідником фармерської організації є уряд, або краще справи не розуміє, або нарочно баламутить людей, щоби підкопувати фармерську організацію. Уряд що інше, а фармерська організація що інше. Правда, уряд Бравнлія і посли моглиби в парламенті задекляруватися за С.С.Ф. і її програмою і на таку декларацію напирали уряд підчас послідної сесії опозиційні партії і тягли уряда за язик, щоби він висказав свою думку, чи будучи урядом рамени Ю.Ф.А., яка вступила С.С.Ф. і приняла нову програму, цей уряд готов задекляруватися за цею програмою, але здається уряд, а особливо Бравнлі незнімав битий і тому справу делікатно обминав, як обминали і всі міністри його, бо знали о що опозиції ходило. Хто заручиби, що зараз по такій декларації, опозиція не могла попросити лефтенант-говернора, щоби парламент розвязав і післав наче премієра до виборців, щоби затвердили його вибір на новій платформі? І хоч страху не було, що С.С.Ф. програма не знайшлаб загального поперття у виборців, то опоненти фармерської організації, каміня на камени не лишилиб, щоб не накинутися на уряд, що він довів до нових виборів, наносить провінції непотрібних виборчих коштів, і пр. і пр., хоч в душі опозиція таких виборів собі дуже бажала і навіть большевиків уживала на те, щоби ширили петиції з жаданням резиґнації уряду, яка однак не знайшла поперття і большевики з соромом кинули голі петиції на вогонь.

Не правдивим є також закид, що фармерський уряд створив С.С.Ф. на ратування себе при слідуючих виборах. Хто з фармерів інтересується справами своєї організації, а має книжку видану організацією Ю.Ф.А. ще 1920-го року, в якій поясняється цілі і стремління фармерської організації, знайде в ній чорне на білому, що ще тоді організація ставила собі за ціль освідомлювати членство кооперативну й підготовляти його до здвигнення кооперативної господарської системи. Правдою є, що ще в 1925-му році, на річній конвенції Ю.Ф.А. була подана резолюція за обєднанням фармерів і робітників для успішної боротьби за інтереси продуцентів, як і правдою є, що на конвенції Ю.Ф.А. в січні 1932-го року в Едмонтоні перейшла резолюція, щоби фармерські і робітничі посли в Оттаві творили спільну групу, що було й початком до створення С.С.Ф. в серпні минулого року. Ця резолюція вийшла від самих фармерів, потверджена самими фармерами, коли навіть премієра Бравнлія під ту пору на салі не було і хто сьогодня пускає між фармерами поголоски немов Бравнлі створив С.С.Ф., чи "політикане" з Ю.Ф.А. створили те фармерсько-робітниче обєднання, той говорить брехню обчислену на баламучення фармерів, щоби ставити колоди в організовані фармерів. С.С.Ф. створена самими членами фармерської організації, а не урядом Бравнлія.

Можна критикувати уряд Бравнлія, можна критикувати самого Бравнлія, його міністрів і послів, можна критикувати й організацію чи Екзекутиву, так довго, як критика вмістна й виходить зі широсте і для загального добра, але не можна воювати брехнями і підлими наклепами, бо хто брехнями воює мусить розуміти, що брехня скорше чи пізніще вийде на верх і брехуни дістануть свою належну відповідь.

СОЦІЯЛІСТИ, А НАЦІОНАЛЬНА СПРАВА

Нема гіршого нещастя для чоловіка, як бути темним на очі і нема гіршого ворога для народу, як темнота, невіжество, яке використовують ріжні дармоїди й фарисеї для баламучення темних людей, що підшиваються по фарисейськи під національний патріотизм і ту темноту, те найбільше нещастя чоловіка далі поширюють, щоб з темних людей жити й не дати їм пізнати правди, щоби тих дармоїдів не скинули зі свого карку.

Коли зійдетеся в таким темняком й зачнете говорити про суспільні справи, про сьогоднішну капіталістичну господарку, про несправедливий визиск праці фармера чи робітника, почнете говорити про потребу зміни системи, так не рідко здибаєте "дуже національно свідомих" братів, які зараз вам тицьнуть, що "соціялісти, це вороги народньої справи, для них нема вітчини, ні національних святощів, їх одинока ціль — це заспокоєння матеріяльних інстинктів і то навіть злукою з нашим вічним ворогом — гнобителем."

Такі слова почуєте звичайно, або від крайних темняків, або крайних ворогів всякого поступу.

Чи слушні ці закиди, чи не вжеж робітник і фармер не мають права думати над поліпшенням своєї долі, студіювати нинішний лад і коли добачується безсильність капіталістичної системи прожиивити далі людство, не має права думати про зміну системи? А звісно, що зміна мусить наступити згідно з соціялістичною наукою, а коли ні, то хай критики і вороги соціялізму покажуть свою науку після якої потраплять збудувати кращий лад, а тоді ми приймемо їхню пораду і підемо за ними.

Поки не маєте, панове, противники соціялізму, іншої ради тільки називати соціялістів ворогами національної справи, і в цім криється вся ваша мудрість, ми на економічне визволення придержуватисьмемо тої репенти, яку дала наука найбільших умів, наука людей, що студіювали ці питання, написали томи праць, які видержали критику найздібніших економістів, а не мізерних політиканів, що всяку науку можуть перекручувати по свойому, та допасовувати на своє копито.

Що Таке Патріотизм

Перш усього треба тим партіотам, що дуже на нього люблять покликатися, зрозуміти суть патріотизму, бо тільки зрозумінням, що таке патріотизм, мож знайти собі ясну відповідь на питання, чи соціялісти є ворогами національної справи, чи якраз ворогами національної справи є ті фарисеї й гіпокрити, що наділи на себе патріотичний плащик і в імени того "патріотизму" розбивають свою націю на дрібні атоми, щоби тільки на патріотизмові робити свій бизнес та карієри.

Патріотизм, це любов до свойого народа, любов до вітчини, а не любов до бизнесів, визисків, шиганств і карієр.

Патріотизм це привязання та любов до землі, краю та людей, де ми родились та зросли, це бажання їм усього найкращого та найліпшого. Це любов до народу та рідного краю, це справдішний патріотизм, а люде, що боряться за добро і краще життя того рідного народу, це патріоти на ділах, а не на пустих словах. Це чувство патріотизму та любови до рідного зовсім природне, з тим рідним звязана не одна нитка нашого життя, не один спомин, не один наш порив та надія. І людиною без серця та найпростіших чувств булби цей, що подоптавби та викинув зі своєї груди, ніхчемним булби цей, що посмівби плюнути на землю, де спочили його рідні, на край та людей, з якими звязаний тисячними нитками духово й матеріяльно. І розуміє це свідомий національно соціяліст, вповні відчуває це робочий люд і тому щирим серцем та горячою любовю огортає усе рідне, з плачем та роздираючим горем кидає він рідну стріху, з риданням обцілує пороги рідної хати, коли змушений кидати рідний край в погоні за хлібом на чужині.

Працюючий люд живе життям свойого народа, його горем та болями, надіями та поривами, живе усіми нервами народньої душі. Рідній країні та свойому народові святить він усі свої змагання та сили, віддає усю свою істоту для рідного народу, як жив для свойого українського народа і віддав для нього все піонір соціялізму Іван Франко. І закидати йому, що він є безнародний та ворожий народньому розвиткові, що його політика є противнародня, це найнікчемніша свідома брехня. Розсівають таку свідому брехню ті, для яких патріотизм це вигідна ослона для самолюбства та особистих замірів, які патріотизм взяли в арєнду та зробили з нього монополь пануючої верстви. І для них любов народня працюючих мас, той дійсний патріотизм, який царить в серцях бідаків, для патріотичних лицемірів є нестерпним, бо він ворожий та противний їхньому псевдо-патріотизмові.

Класова політика оборони інтересів працюючих народніх мас, не знайшла та не може знайти прихильности пануючої кляси, так як ситий не може зрозуміти голодного.

Патріотизм пануючої кляси, її народня любов, це тільки любов усього того, що дає їй вигідне життя. Це патріотизм блеску та зовнішнього ефекту, патріотизм далекий від дійсних потреб та життя народа. Таким патріотизмом є та "любов" вітчини пануючих верств. Але відмінним є патріотизм працюючих народніх мас. Їх привязання до рідної країни, до мови та звичаїв, це глубоко вкорінений посів, який для працюючої маси є звичайним і конечним. Для них з самої пристої конечности мусить бути дорогою рідна країна, на якій зможуть обернутись, рідна мова, що тільки нею можуть порозумівастися, та на ній мати доступ до освіти та культури. І ця конечність, чужа пануючим верствам, каже якраз сірій масі бути патріотами та клонити голови перед народними геніями не тільки тому, що вони жреці у всесвітньому храмі краси, але й тому, бо у їх поривах закляті усі пориви та змагання, весь біль та горе наболілої народньої душі, й зойки, стони та ридання на тернистому життєвому шляху. І тому тим дорощими та близщими ставить сірі маси твори народних геніїв і тому пролетаріят радіє розвоєм народньої культури, бо у ній знаходить він свій ідеал і зміст життя. І тому він патріотичний, тому посвячує їм усі свої змагання, тому ними так дорожить.

Свобідна та вільна рідна країна для працюючих мас, для соціялістичного пролетаріяту, це не пуста фраза, але глибоко відчута необхідна конечність. Він бореться за ню не тому тільки, щоб вона була у якійсь небудь формі, але для соціялістичного робітництва, вольна рідна країна, свобідна вітчина, це один з засобів до заспокоєння його потреб, його повного щастя. І тому у відмінній формі засовує собі соціяліст поняття та суть партіотизму і вітчини. А разом з тим він не знає нетерпимости народньої супроти посторонніх народів; любов до рідного народа, до рідної культури вяжеться у нього тісно з міжнародньою солідарністю та єдністю працюючих мас з пошаною та любовю до культури других, чужих народів. Народня нетерпимість та ворожнеча чужа працюючим масам. Вона може зродитися тільки на грунті самолюбства пануючих верств, як один із средств до дальшого їх панування та верховодства. А без цього пустим та без найменшого змісту булби патріотизм пануючої верстви.

І коли на соціялістів за їх солідарність з пролетаріятом чужих народів накидаються патентовані патріоти власного народу, ті самі, які в імя свойого особистого патріотизму нераз братаються з чужою пануючою клясою, гнобителькою власного народа — то це тільки спричинює розяснення поняття широго патріотизму та додає соціялістам нових сил та енергії в щоденній боротьбі, це тільки скріпляє їх любов та патріотизм до рідного народа. Так робочий люд, як вірний син свойого народа стається скрізь одиноким двигачем національних змагань.

Так само український робочий люд й українські соціялісти, що на них сиплеться усе стільки грубої лайки з боку псевдо-патріотів, являється одинокою запорукою кращої будучности українського народа, дарма, що ріжні псевдо-патріоти, які поза особисту наживу іншого патріотизму не розуміють, соціялістам закидають безнародність. Кровію та трупами стелить робочий люд шлях, що по ньому посувається український народ до кращої долі, весь поступ української нації це здобуток невпинної мозольної праці широких українських працюючих мас. І тільки у їх життєвих силах лежить здвигнення "Вільної України", де не булоб поневолення, ні зі сторони чужих, ані своїх ласих на панування псевдо-патріотів!

НОВІ БЛЯГЕРСТВА

Нема, здається нічого легшого для дурисвітів, як дурити тих людей, які люблять аби їх дурити. І чим більше їх дуриться, тим вони й більше хочуть аби їх дурити. Це знають ті, що звикли людей дурити і спеціялізуються в тім, щоби вміти людей дурити так, щоби люде не добачили, що їх дуриться. І дурисвіти з своїй професії не заводяться; люде справді не годні добачити, що їх обдурюється.

Кілько то вже таких очевидних обдурств не було хочби в послідніх чотирьох роках, відколи капіталістичні достойники шукають "виходу з кризи", вже люде добре самі знають, а ще кожне нове обдурство приймають, як можливі лучі нового сонечка, що освітить шукаючим виходу з кризи дорогу до майбутнього добробуту, що десь скрився за углом...

Дурять людей всякі менші людиська, починаючи від писань дуже оптимістичних статтів по газетах, а кінчаючи на ріжних дипльоматах, які дурять своїх таки людей в своїх поодиноких державах, а коли добачують, що люде починають полапуватися на обдурстві, тоді беруться обдурювати цілий світ "колективно". Мовляв — дотепер ми самі не могли нічого вдіяти, але як візьмемося всі разом ратувати світ з економічного занепаду, то напевно віднайдемо угол, за яким скривається добробут.

До такого найновіщого блягерства належить сучасна економічна конференція в Льондоні і не меншим блягерством є почвірний мировий пакт підписаний Англією, Італією, Німеччиною і Францією, з приводу якого в деяких редакторів стільки радощів було, що мало зі шкіри не вискочили, що зза чорних хмар показалося сонечко, забуваючи, або нарочно промовчуючи, що ще жадна з тих великих миролюбивих держав не перестала фабрикувати в себе дома зброї, ані не відкликала одного жовніра з армії до дому, як також нарочно промовчують, чи може за сліпі добачити, що всі дотеперішні конференції, що через чотири роки розвязують проблему депресії нічого не розвязали і не розвяжуть нічого в Льондоні. Як перед всіми попередніми конференціями так і теперішньою доложені програми, на конференціях велика купа великих слів, й по конференціях велика булька з мила.

Всі ті конференції свідчать тільки, що в теперішній капіталістичній системі усунення кризі й приверненя добробуту не можливі, бо капіталістичні репрезентанти, які сходяться на ті конференції не ставлять на перше місце добробут широких мас а добробут горстки капіталістів, які того добробуту не годні привернути не діткнувшися основ капіталістичної системи, які треба змінити.

Це лише блягерства, якими капіталістичні стовпи будуть дурити людей так довго, як довго люде на тих дурисвітах не пізнаються.

НЕ ОТЯГАЙТЕСЯ З ВІДНОВЛЕННЯМ ПЕРЕДПЛАТИ НА "Ф.Г."

"Фармерський Голос" виходить за кводри, пядесятки і доляри передплатників і його існування залежить виключно від них. Коли на Вашій наліпці дата показує, що передплата вийшла, поспішіть з відновленням передплати, щоби не здержувати висилку газети, або повідомість нас письмено, коли зможете й відновити. Без грошей Видавництво з найкращими інтеціями ради собі не дасть, тому тільки від точного сповнення обовязку передплатників залежить будучність і розвій газети.

Друкарня Івана Солянича

ВИКОНУЄ ВСЯКІ ДРУКАРСЬКІ РОБОТИ ДУЖЕ СТАРАННО І ПО УМІРКОВАНИХ ЦІНАХ.

У всіх друкарських справах удавайтеся до нас.

Товариства, Секретарі Шкільні та Муніципальні, Міські Управи і Бизнесмени повинні удаватися зі всякими роботами до друкарні Івана Солянича, де дістануть добру роботу та скору услугу.

СПРОБА ПЕРЕКОНАЄ ВАС

Alberta Printing Co.

10336 - 96th STREET, EDMONTON, ALTA.

Свято Івана Франка у Львові

ВІДКРИТТЯ ПАМЯТНИКА НА МОГИЛІ ПОЕТА

(Від нашого кореспондента зі Львова)

Довго заповідане та кілька разів відкладане відкриття памятника одному з найбільших —по Шевченкові—Поетів та Будівничому й Піонірові Соціялізму на Західній Україні, **Іванові Франкові,** — відбулося в 17-ті роковини Його смерти, дня 28. травня 1933 року,на Личаківському цвинтарі у Львові, де спочивають Його тлінні останки.

Думка поставлення памятника Поетові-Каменярові, — що своїми ділами та творами положив справді трівкі основи у відродженні українського народу взагалі, а на Галицькій Області зокрема, та який вказав українському сільському та міському пролетаріятові шлях до клясової боротьби — повстала незабаром після Його смерти, в 1916 році. Від того то часу ця думка чимраз то більше реалізувалася.

Приятелі та поклонники ідеї Франка вшанували память Великого Духа-Революціонера — поставленням відповідного памятника у Львові, в місті, в якому Франко жив і працював від молодих літ до останньої хвилини свого життя.

Після проєктів, памятник Франка мав станути на публичній площі в самому місті.

Та той проєкт не здійснився. Роки світової, а відтак польсько-української війни, врешті польська влада, під якою опинилися галицькі українці—не дозволили взнести памятника Франкові на публичній площі міста Львова. Рішено проте **тимчасово** поставити памятник на могилі Поета, а щойно з бігом часу, коли настане відповідна пора стане памятник Франка на найкращій площі нашого-ненашого народу.

Памятник на могилі Франка —роботи артиста-різьбяра С. Литвиненка — вибудовано зі збірок українців не тільки в старому краю, але й тих, що живуть на еміграції, особливо в Америці. (Вправді радянські кола висказали бажання збудувати у Львові памятник Франкові своїм коштом — обіцяли дати на це 50,000 долярів — одначе галичане подякували їм, бажаючи на Галицькій Землі поставити памятник Франкові хоча дуже скромний, але своїми засобами...)

Не будемо тут переповідати всеї історії, з якою лучиться будова самого памятника. Та мусимо піднести факт, що не всі люди, що входили в склад Комітету будови памятника — повинні були в ньому засідати. Бо за життя Франка вони (точніше: їхні ідеольоги й партійники) кидали на особу Франка градом каміня та переслідували його як скажену собаку, називаючи зрадником і відсуджуючи його від чести—за його вільнодумство та його смілі й відважні виступи в обороні працюючих мас міського й сільського пролетаріяту і за поширювання революційного соціялізму. Тоді то Франко, виключений зпосеред українського суспільности, мусів шукати захисту аж у чужих, неукраїнців...

А тепер ті самі люди (точніше кажучи: ідеольогічні насліадки переслідувачів) — захопили культ Франка в свої руки і на його могилі палять вонні кадила...

Для історії слід піднести, що до Комітету будови не допущено ні одного представника міських українських робітників, зорганізованих в Українській Соціял-Демократичній Партії, а тільки якби "для окраси" допущено одного радикала. (Та той мусів виступити з Комітету, не погоджуючися з панами "патріотів")

А чейже Франко більшу частину свого життя, свої праці та свої творів присвятив якраз сірим масам працюючих мас села й міста!

Від інших уваг покищо здержуємося, а приступаємо до короткого опису самого Свята.

Як відбулося Свято Ів. Франка?

День перед самим відкриттям памятника, а саме в суботу, 27. травня пополудни відбулася святочна Академія в Науковому Товаристві ім. Шевченка, присвячена Франкові. Тут зібралися представники науки та освітніх установ. Др. Іларіон Свєнціцький виголосив реферат: "Місце Івана Франка в історії української фільольогії".

Того дня вечером відбувся в салі Фільгармонії музичний концерт, присвячений Франкові. В програму концерту входили: вступне слово поета Богдана Лепкого та вокальні й музичні твори, скомпоновані з поетичних творів Івана Франка.

Само відкриття памятника відбулося в неділю рано, при чудесній весняній погоді.

На свято прибуло багато делегатів з усіх закутків Галичини, Полісся та Холмщини. Дуже велика скількість селян прибула з підльвівських сіл із ближчих повітів. Сильно була заступлена Дрогобиччина, звідки походив Франко. Українці Львова, переважно з робітничих кругів, явилися громадно. Збойкотували Свято лише клерикали, для яких впрочім тут місця не було.

Зза кордону прихала в більшому числі делегація з **Підкарпатської України** (зпід Чехословаччини), з послом до чехословацького сойму і провідником українських соціял-демократів на Закарпатті, Юлієм Гуснаєм на чолі.

Українців з **Канади** заступав адв. Петро Лазарович з Едмонтону, який зложив вінок від канадійських українців.

Була також делегація з **Буковини**, яка тепер є під румунською владою.

Вже на кілька годин перед відкриттям памятника, товпи людей залягли вулиці в околиці цвинтаря. Тут вони уставлялися в карні ряди, з прапорами та вінками. На похід через місто польська влада не дала дозволу.

Осібну групу творили українські соціял-демократи, що зібралися під червоним прапором УСДП, "Робітничої Громади" зі Львова, Борислава, Перемишля та інших більших осередків робітничого руху Галицької України.

Відкриття памятника зачалося о год. 8.30 рано, промовою голови Комітету, ред. В. Мудрого, а хори відспівали пісню "Ви жертвою в бою нерівнім лягли" та "Присяга Батави".

Відтак наступила **дефіляда** перед могилою Франка. Довгими, зорганізованими карними рядами переходили учасники зі своїми прапорами та вінками попри могилу І. Франка, складаючи вінки на могилу. Перша йшла Дрогобиччина, звідки Франко був родом. Робітники нафтового басейну, з Дрогобича й Борислава, що йшли під червоними прапорами, зложили Співцеві недолі копальняних робітників прегарний вінець. Привезено теж землю з Нагуєвич, рідного села І. Франка, яку зложено на могилу. Відтак ішли ряди, ряди, ряди..., покриваючи могилу вінками. Переважно селянство та робітництво. Осібною групою йшла радикальна молодь, зорганізована в товаристві "Каменярі".

Як розпочинали похід робітники з нафтових копалень, так і замикали його соціялістичні робітники, зорганізовані в УСДП., що йшли зі своїми червоними прапорами та з власною оркестрою. У кожного на грудях червона квітка. В групі українських соціял-демократів ішли й представники польських соціялістів. (Франко був м. ін. співробітником польського соціялістичного часопису "Praca" ("Праця"), що виходив у Львові в рр. 1878-1881, а який підписував друкар Йосиф Данилюк).

Українські соціялісти зложили на могилі свого Учителя прегарний вінець з червоних квітів і з червоними лентами та з написами "Піонірові Соціялізму". Відтак над могилою Поета Працюючого Люду похилилися Червоні Прапори...

Над Могилою Миколи Ганкевича

Соціялістична група з оркестрою рушила на могилу Миколи Ганкевича, найблищого товариша й приятеля Івана Франка. Вони то разом з **Михайлом Павликом,** були першими піонірами соціялістичного руху в Галичині. Всі три вони були "виклятi" тодішніми керманичами української суспільности в Галичині і всі вони остали вірними своїй ідеї до кінця життя. І всі три вони спочивають на Личаківському цвинтарі в сусідстві один побіч одного...

Тому що польська влада не дала дозволу на ніякі промови на могилі Франка (крім промови голови Комітету) — голова УСДП. др. Лев Ганкевич виголосив промову на могилі приятеля Франка і організатора робітництва, покійного Миколи Ганкевича. У своїй промові віддав він честь памяти як Іванові Франкові, так і Миколі Ганкевичеві та Михайлові Павликові, М. Драгоманові, Тесленцькому і іншим будівничим соціялістичного руху в Галичині. По ньому промовив ред. Б. Скаляк іменем польського соціялістичного робітництва, віддаючи честь Ів. Франкові та його товаришам праці.

Між тими промовами робітнича орхестра відіграла Червоний Прапор і Марсилєзу, а відтак присутні відспівали робітничий гимн.

Звуки Червоного Прапору знад могили Миколи Ганкевича понеслися геть на могилу Франка й Павлика—і вони певно були найлюбіщі Великим Духам Революціонерам зпосеред усіх пеанів і поклонів, складаних людьми, що за їхнього життя стелили їм терністі дороги...

Того дня в полудне відбувся в салі великого Міського Театру святочний концерт, з тою самою, що й в суботу, програмою.

В робітничих організаціях

Тиждень перед Святом уладжено в професійних союзах відчити про Івана Франка. Такий відчит відбувся у Львові в "Робітничій Громаді" і в "Праці", а відтак в союзі друкарів і будівельних.

Відчити про Ів. Франка відбуваються і по інших містах, як у Дрогобичі, Бориславі, Калуші, в Перемишлі і т. д.

Привіти

На Свято надіслано багато привітних телеграм і писем, як з краю так і заграниці. Редакція "Фармерського Голосу" з Едмонтону прислала також привітне письмо.

Польська влада заборонила, крім промов, також і написи на лентах хочби навіть виїмки з поезій Франка...

* * *

ЗЛОЧИННИКИ!

Величаве Франкове Свято не обійшлося без злочинних виступів — тим разом українських гітлерчуків, себто "націоналістів". Молоді студентики мусіли й на цвинтарі зазначити своє... існування, викликуючи бучу.

А саме в поході брали участь і т. зв. дашкевичівські "Луги". Студентики, які в останній хвилі зголосилися до удержування порядку, не хотіли впустити на цвинтар луговиків. А коли ті промощували собі дорогу—студентики почали окладати їх палицями. Очевидно, що й тверді хлопські руки опинилися на головах паничиків. На поміч паничикам наспіла... польська поліція, яка почала бити палками українських селян!

Знову над самою могилою Франка гітлерчуки почали кидати камінням на луговиків. Тут луговикам вправді нічого не сталося — але гітлерчуки розвалили голову й зломили ніс Марії Скарківній, бідній, зредукованій учительці, розбили голову 14-літньому сільському хлопчині з Руданець, так, що в шпиталі мусіли йому зшивати скіру, один "герой" вдарив у лице сільську дівчину, далі вдарили каменем чужого педактора (який напевно розніс по світі "геройство" гітлерчуків) і т. д.

Вкінці кинули камінням у щойно відслонений Франковий памятник!...

Чиж треба яких коментарів до цього злочинного виступу гітлерчуків-"націоналістів"?!

Хіба цей один, що—українського селянина досі била й бє біда й нужда, били польські пани, били австрійські жандарми й далі бє всяка "влада", а тепер бють його ще й українські паничики-гітлерчуки до спілки з поліцією...

Ми зовсім не є приклонниками дашкевичівських "Лугів" — але мусимо тут строго осудити й напятнувати нікчемну й просто провокаторську роботу аранжерів націоналістичної бучі, яка в день Свята і на святому Франковому місці абсолютно не повинна була мати місця! Цю кріваву бучу вважаємо просто злочином непочитальних і недопарених "інтелігентів", будучих панів над селянином і робітником, з котрого живуть і будуть жити!

Обурення не тільки серед робітників і селян, але також і серед решти громадянства є велике.

Робітники й селяне добре затямлять собі цей "вичин" студентиків-гітлерчуків.

Закінчення Свята

Пополудні того дня на площі Сокола-Батька відбулося Свято шкільної молоді, в якому взяло участь понад 10 тисяч старших осіб.

Так представлялося Свято Івана Франка у Львові. Воно полишило по собі незатерту память у всіх учасників, — хоч мали на ньому місце справді жалюгідні події недоварених "націоналістів"...

І канадійські українці з нагоди 17-их роковин смерти Великого Учителя клонять перед Його Духом свої голови...

Слід зазначити, що помимо контракції клерикалів, участь у Святі взяло понад 25 тисяч осіб.

Руїна України

Страшні вістки приходять з України: голод, розстріли, людоїдство, крайня нужда і нелюдські знущання уряду ідуть в парі з гнобленням українського руху, касованням тих здобутків та надбань на полі рідної освіти, котрі большевики ще не вспіли покасувати, здавивши українську революцію, та з масовими процесами і карами на тих, хто таки не забуває про своє походження та про права України на вільне життя.

Ціле те мучеництво України, це не випадкове, стихійне нещастя, не надужиття, злоба, або глупота якогось місцевого большевицького тирана, це ціла система, обміркована і пляномірно переводжена в життя московським урядом. Свідчить про це невснуща нагінка московської большевицької преси на український рух, навіть на українських комуністів. Стверджує це далі і те, що вістки про гноблення і винищування України приходять з усіх її просторів, з ріжних джерел, та з ріжних ділянок життя.

Переслідування Української Культури

Ми вже доносили, що готується новий процес проти українських вчених за те, що дбали про чистоту української мови, українізували школи, пробували виховувати українське молоде покоління на нових, західньо європейських зразках. Це запахло Москві як спроба відріжнити Україну від Москви і звершивши в пресі про "петлюрівщину" та "жовто-блакитників", комуністична влада постановила поставити кількадесять визначних вчених, в тому числі відому дослідницю української мови Олену Курило перед суд. На цьому суді певно частина обвинувачених буде мусіла під терором "покаятись", частину засудять на Сибір і Соловки, а частини й не буде на суді: пропадуть без вісти в казаматах чрезвичайки.

Була вже також вістка про те, що "помер" відомий совітський український письменник Микола Хвильовий. Отой самий Хвильовий, що завзято обороняв комунізм і "новий світлий лад", та рівночасно ні як не міг забути, що він хоч не з роду, то з переконання українець. Ізза того йому вже раз приходилося "каятись" прилюдно за "ухили". І мабуть прийшлось би ще раз те саме робити тепер. Замість того він пустив собі кулю в лоб. Покаявся, не перед большевицькими катами, а перед народом України, що сам вірив і другим казав вірити в братерство з Москвою.

Додатиб ще до того нові укази, про спинення українізації шкіл на Україні, бо, мовляв, не кривдить московське і жидівське населення, прочитуватиб статті хочби такої "Комсомольської Правди", що накидається на молодь Совітської України не гірше всяких краківських "Курєрків", за "шовінізм", "просвітянство" та "петлюрівщину", згадатиб переселювання українських вчених і діячів, як наприклад Грушевського і других, на північ, звичайно без змоги працювати на полі української культури, а плановість того походу на українство стане ясна.

Переселення в Росію

На цьому не кінець. Попри культурне гноблення України, йде також пляномірне винищування українського непокірного населення. Не тільки утиски, не тільки переслідування, арешти та процеси, а просте і незакрите морення голодом, фізичне виснажування, винищування цілих сіл, виноження сотень тисяч непокірних "кулаків" в північні пустелі, — це все не припадок, не засіб для "закріплення здобутків соціялізму", а чисто і єдино московське змагання знищення України, таке саме, як давні польські пляни "на знищеня Русі".

Ось кілька прикладів цього: совітська статистика почала виказувати на протязі останніх років значний зріст українського населення в містах України. "Сепролетарізовані" українські селяне почали шукати хліба і заробітку в промислових центрах і клинули масово в Одесу, Київ, Харків, донецькі міста, Катеринослав. Як відомо, міста — це опора московщини на Україні. Тій опорі почала загрожувати небезпека українізації і зараз же появився указ про "паспортовий примус". Хто без спеціяльного дозволу на перебування в місті, той мусів вибиратись добровільно, або гайда на примусову працю в архангельські нетрі. Українську фалю стримано від тих московських твердинь.

Втікачі

У прикордонній полосі українське і білоруське виснажене мужицтво почало тікати масо-

(Продовження на стороні 4-ій)

НАША ЗЕМЛЯ

Під таким заголовком друкується нова, дуже цікава й необхідна для кожного книжка.

На її зміст складаються такі головні відділи: Загальні відомости з астрономії—Наша Земля—Людність на Землі—Держави всього світу — Українці на цілому світі — Господарство світу—Людина — Дива природи й техніки — Вітчина і т. ін.

"НАША ЗЕМЛЯ В ЧИСЛАХ" — це мала, підручна енциклопедія, потрібна в кожній хаті.

Ціна одного примірника 50 центів, (Висилається найменше два примірники).

Замовлення й гроші (можна посилати в листі) посилайте на адресу:

P. BUNIAK,
Ul. Zulinskiego, 15 50, Lwow, East Galicia, Poland, Europe.

Кілько то грошей Тратите безпотрібно!

Коли Ваш форнес не є в порядку, Ви марнуєте опал, в хаті немає свіжого воздуху й Ви занепадаєте на здоровлю.

Коли Ваші водопроводи не в порядку, то водомір числить в день і в ночі й Ви мусите платити за воду більше, як тоді, як водопроводи функціонують правильно.

Тих всіх нелогідностей й витрат гроша на марне Ви можете уникнути, як покличете нас.

МИ ОГЛЯНЕМО ВАШІ ВОДОПРОВОДИ Й ФОРНЕС ЗА ДАРМО!

* * *

Ми укладаємо в місті й на фармах рини, форнеси, водопроводи, парові і газові огрівання.

Заходіть або телефонуйте до:

Ross Plumbing & Heating Co.

Н. Шпачинський, Менеджер.
Телефон 26721
10322-96th Street, -:- Edmonton, Alta.

Тепер Пора Будувати Дім, Коли Матеріял Таний

Громади будують Народні Доми, Церкви, приватні люде будують хати. Цього вимагає життя.

Наш довголітний досвід в будівництві є запорукою, що поручена нам будівля вас вповні вдоволить.

Коли маєте намір будувати хату, Народний Дім, Церкву, чи інші будівлі після найновіщого стилю, то заким віддасьте ту роботу кому іншому удайтеся перше до:

JOHN DANYLOWYCH
12028—91st STREET, — EDMONTON, ALBERTA

За Доброю Обслугою
удавайтеся до
REO GARAGE
(під управою)
К. АНДРІЦА
механіка-експерта, який особисто доглядає всіх направок авт і троків, щоб своїх кустумерів вповні вдоволити.
Андріц перебрав бизнес від І. Р. Повел-а.

РОБОТА ГАРАНТОВАНА —— УСЛУГА ВВІЧЛИВА

Говоримо по українськи.
10144—98th Street Phone 25253
(Напроти старого поліційного суду)

Картка Замовлення

Висилаючи передплату на "ФАРМЕРСЬКИЙ ГОЛОС" виповніть сю картку і зашліть до Адміністрації

THE FARMERS' VOICE
10336—96th Street Edmonton, Alberta.

Посилаю .... як передплату за "ФАРМЕРСЬКИЙ ГОЛОС" на .... рік, (пів-рік), (чверть року). Часопис прошу висилати на адресу:

Імя і назвиско ....

Почта ...., Провінція ....

Новість! - Новість!

Вже вийшла з друку нова книжка під заголовком:—

ХТО ВИНУВАТИЙ
ТА ІНШІ ОПОВІДАННЯ

Оповідання з галицького життя з перед 30-ти літ, з під пера ДМИТРА СОЛЯНИЧА, відомого колись організатора Січей і радикальної партії в Снятинщині, який живе тепер в Канаді.

ОПОВІДАННЯ НАПИСАНІ ДУЖЕ ЗАЙМАЮЧО ТА ДУЖЕ ЦІКАВІ.

Замовляйте Сейчас

Книжка має 161 сторін друку і коштує тільки 50 центів.

Замовляти можна в головному складі:

ALBERTA PRINTING CO.
10336—96th STREET, EDMONTON, ALBERTA.
або
D. Sollanych
514 EVENUE E. SOUTH, SASKATOON, SASK.

НАЙБІЛЬША УКРАЇНСЬКА МАЛЯРНЯ В ЕДМОНТОНІ

Western Sign and Art Studio

виконує

Всякі роботи, що входять у склад малярства, як АРТИСТИЧНІ МАЛЮНКИ, НАПИСИ ВСЯКОГО РОДУ ТА ДЕКОРАЦІЇ.

Довголітня практика, совісна обслуга! За кожною роботу ручно! Уділюємо безплатно порад в малярських справах.

МИХАЙЛО КРИСА, властитель.

10301 - 98th STREET. EDMONTON, ALBERTA.

Щадіть Гроші на Направках Ваших Авт!

НАША РОБІТНЯ ЗАОСМОТРЕНА В НАЙНОВІЩІ ПРИБОРИ ДО ВИКОНАННЯ ВСЯКИХ НАПРАВОК.

Зайдіть до нас заки підете де інде й переконайтесь, що ми зощадимо вам гроші.

JOE BABIUK

Телефон 28388 — 10236 - 96th Street, — Edmonton, Alta.

КОРИСТАЙТЕ З НАШОЇ ОФЕРТИ!

Цінна Премія для Передплатників "Фармерського Голосу"

КОЖНОМУ НОВОМУ ПЕРЕДПЛАТНИКОВІ, ЩО ПРИШЛЕ ЦІЛОРІЧНУ ПЕРЕДПЛАТУ НА "ФАРМЕРСЬКИЙ ГОЛОС" В СУМІ ОДНОГО ДОЛЯРА ВИШЛЕМО

В ПРЕМІЇ

ЦІННУ КНИЖКУ, ПІД НАГОЛОВКОМ:

ДУРНІ ДІТИ

ПОВІСТЬ ІЗ ПОВОЄННОЇ ДОБИ НА ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ

"Дурними дітьми" називає батько — священик в галицькому селі — свого сина і дочку за те, що вони будучи свідомими членами свойого поневоленого народу, зрікаються всякого вигідного життя, а кидаються у вир визвольної боротьби, за що попадають в тюрму, де через довгі місяці переносять страшні каторжні тортури. Та муки не тільки їх не відстрашують, а противно загартовують їх до боротьби за волю свойого народа.

Книжка обіймає 105 сторін друку звичайного книжкового формату. Читається з великим [illegible].

Передплату шліть на адресу:—

The Farmers' Voice
10336—96th STREET, EDMONTON, ALTA.

Позір Мондер і Околиця

Заходом Ю.Ф.А. мондерського відділу, відбудеться в

МОНДЕР, АЛТА.
в пятницю, 7-го липня, ц. р.
В НАРОДНІМ ДОМІ

ВІЧЕ

на якому будуть говорити посли М. ЛУЧКОВИЧ і П. МІСЬКІВ, як також Василь Федун, Т. Томашевський і другі.

Початок віча в год. 2-ій по полудні.

Ройкрофт, Алберта.

Весна...

Мало хто з читачів "Фармерського Голосу" може уявити собі Піс-Риверську весну. Ліси, гаї і гайочки повні всілякої дичини-звірини, ріки повні риб, пасовиска усюди з товаром, а це все відганяє страх перед голодом. — Фармери орють, сіють великі лани пшеницею, за котру сподіються по 20 ц. за бушель, за овес по 12 ц., а за ячмінь по 6 ц. за бушель. І чія тут вина, чи тих що продають, чи тих, що скуповують? Ми всі кричемо за злукою. Кілько то наших здорово думаючих людей належали до Ю.Ф.А., а тепер ті самі люди горлають, та... мо... бри..., я вже довго належу до "Ю. Фе", але Ю. Фе" мені нічо не дало, я сегодня вже належу до "Ліги Націй" о! це ордиизація! І це не говорить хтобудь з товаришів большевицької партії, але їх старшина і то вчений, з практики всьо знає, знає, що за шість місяців буде вже переміна, знає, що за день-два товариші банки пороз бивають. Знає, що всьо большевики возьмуть в свої руки, знає, що багаті люде нічо не винні, лише ті середняки, як каже поляк "мєндзи тим, а там тим", і і м буде... (потягнув рукою, гейби ножем по горлі), аж тоді буде добре.

Бачите, — це великий моралїст з ТУРФДому все знає, а біднята не знає як вимовити организація, не знає як сказати "Ліга Фармерської Єдности", але каже "ліга націй". Скажу словами їх "божка" Леніна: "Як темняк хапається за політику і преться проповідувати "соціялізм", то научіть його насамперед "азбуки", а потім зробите з нього оратора" про "лігу націй".

А ви громадяне околиці Ройкрофту гоніть від себе темних "Іванків", що морочать вам голови "московським раєм", а беріть в руки "Ф. Г." і читайте його, давайте питання людям свідомим, які розуміють, що то є життя і як треба боротись за нього. Бо бачите самі, що товариші большевики брешуть, бо якби в Радянщині так було добре, то вони і море перебрилиби, а туди помандрувалиб, бо ви знаєте, що дурному і море по коліна. Але вони волять, щоб їх американські капіталісти визискували, а ніж в Росії [illegible]. До злуки громадяне!

По давньому хай заграє братська кров,
Разом руки посплітаймо
І здобудем гаразд знов.

Маріянна.

ДУХОБОРИ ЗНОВА ПАРАДУЮТЬ ГОЛИМИ

З Кемсаку, Саск., доносять, що у кольонії "Терпіння", на полудневий захід від Веригін, духобори,що належать до секти "Сини Свободи" розпочали у неділю, 18 червня голий похід, недалеко "Терпіння" школи, чотири милі від Веригін. У поході брало участь 8 мущин, 17 жінок а решту походу творили діти. Усіх парадуючих арештувала кінна поліція й замкнула у вязниці в Канорі, Саск., де над ними відбувся в середу, 21. суд і їх засуджено від трьох років до двох місяців.

Причиною голої паради духоборів мало бути упімнення, вислане Департаментом Просвіти до батьків духоборських дітей, щоби послали своїх дітей до школи, бо в противному случаю будуть карані.

ЕКСПОРТ КАНАДІЙСЬКОЇ ПШЕНИЦІ

У протязі біжучого року аж по день 9. червня експортовано з Канади загалом 203,463,878 бушлів пшениці, підчас коли минулого року у тім самім протязі часу експортовано лише 146,655,693 бушлів.

ПРЕМІЄР БРЕКЕН ПРО ЗМЕНШЕННЯ ЗАСІВНОЇ ПЛОЩІ ПІД ПШЕНИЦЮ

Манітобський премієр Брекен заявив недавно, що площа під засів пшениці мусить бути зменшена, щоби запевнити нормальну ціну на пшениці. Зменшення простору під засів пшениці змешшить надвишку пшениці на світових ринках і тим самим усуне застрашаючо низьку ціну пшениці у послідних двох роках, яка то низька ціна пшениці у грудні минулого року була найнищою ціною у протязі послідних 400 літ.

НІМЦІВ ВИКИНУЛИ З СОЮЗА ЖУРНАЛІСТІВ

Міжнародний Союз Журналістів виключив зі свого складу Німецьку Пресову Спілку. Сталося з цеї причини, що ця спілка викреслила зі своїх списків усіх журналістів жидів, соціял-демократів і комуністів. Тим чином нарушила німецька спілка статут Міжнародного Союза Журналістів і переміналась із незалежної організації у партійну.

ЛЕТУН МАТЕРН ПРОПАВ БЕЗ СЛІДУ

Американський летун Матерн, який з Ню Йорку вибрався у перелет довкола світа, а діставшися до Хабаровська, у Сибірі й відпочавши там через кілька днів, вибрався у дальший перелет через Сибір до Аляски, пропав без сліду. Він мав намір перелетіти великі простори відкритого моря до Ном, в Алясці. Американська фльота й літаки дістали приказ з Вашингтону шукати за ним на аляскайських водах. Знатоки у летничих справах догадуються, що Матерн, який 14. червня вилетів з Хабаровська, осів десь на котрімсь з алеутинських островів, що находяться у половині дороги до Аляски здовж Тихого Океану.

ЧИМ ВІДЗНАЧАЄТЬСЯ КАПІТАЛІЗМ?

В теперішній системі продукції для зиску, повстали обставини до невиносимости.

Пануюча кляса зрабовує з робітників і фармерів біліони долярів, а робітникам заробітну платню і фармерам ціну на продуктах обнижує до мінімум.

Капіталісти забрали продукти праці робітників і фармерів по такій ціні, що їм не лишилося на стільки грошей, щоби тих продуктів могти відкупити від капіталістів для власних, конечних запотребовань.

Капіталісти спльондрували природні скарби й людську працю, кидаючи людство в трагічний період індустріяльного хаосу.

Вони заморгеджували наші фарми не на те, щоби нам помагати, а на те, щоби з фармерів витягнути найбільше зисків і остаточно викинути їх з фармів.

Самі капіталісти мешкають в палатах, а робітникам і фармерам не дають спромоги задержати даху над головою.

Вони озброїли себе в силу опанування школи, пресу і уряди, які захищають їхні інтереси.

Вони викидають міліони долярів на бомби й воєнні дреднавти, а нарід примирає з голоду і холоду.

Вони примушують нас проливати кров в обороні їхніх інтересів, щоби здобувати заграничні ринки для торговлі, та ще й учать нас, щоб йдучи на війну, "боронимо інтересів вітчини"...

РУЇНА УКРАЇНИ

(Докінчення зі сторони 3-ої)

во за кордон. Відомі у цілому світі трагічні події на Дністрі з минулої і передминулої зими, відомі щоденні трагедії над Збручем, де раз у раз живі людські кістяки тікають через границю, рискуючи смерть від куль комуністичних і польських пограничників. Відомо з їх оповідань, що населення тих полос, так як і усеї України, готово піти "і з чортом, щоб тільки проти Москви". І знова указ: виселити в глибину Росії і на Сибір, а прикордонну смугу о-колонізувати упревілейованими "надійними" буващими чекістами та красноармейцями. Кажуть, що це переселення вже почалось.

На кінець останні вістки: ще частіщі переходи через польський і румунський кордон, голод по селах і містечках України, мандрівка селян з "пшеничного чорнозему" за хлібом у Московщину — все це як не мож краще підтверджує пляновість московського виголоджування і нищення "союзної республики".

За кілька останніх тижнів в одному Борщівському повіті перейшло кордон 27 втікачів-селян з У.С.С.Р. Всі вони оповідають, що до кордону трудно прокрастися, тому що прикордонна смуга вже заселена частинно військовими сторожами, масланими з Москви. Вони, ці "осадники", заосмотрені в зброю, а офіціяльна погранична сторожа має навіть артилерію. Селян винищують, в той спосіб, що накладають на них податки, котрих ніхто не в силі заплатити, а потім "карають" за неплачення. До Вигоди у Борщівщині втік чоловік з жінкою і трьома дітьми, котрому казали заплатити податок — три пуди мяса. Корову і коня йому давно забрали, навіть пса взяли на шкуру і на мясо для селян, що працюють в "колективному господарстві" на комуністичній панщині, так що він мяса місяцями не видів. Знаючи, що незаплативши податку, помандрує або на розстріл, або на Соловки, рішив втікати із трудом дібрався до рідні на західному боці Збруча.

Інтересно, що польська влада звичайно таких втікачів переловлює і видає большевицькій пограничній сторожі. Їх мало що не на очах поляків, розстрілюють, та це — українські селяне, а Москва і Польща мають договори про приязнь... Тільки в виїмкових випадках, коли про справу довідається хтось з українських діячів, вдається одного чи другого нещасного селянина врятувати.

Чужі Журналісти про Голод на Україні

На закінчення кілька картин з опису чужих журналістів з останнього місяця:

Гарет Джоунс, бувший секретар Ллойд Джорджа, мандрував по Україні та Росії і в "Ню Йорк Америкен" описує свої враження. Він стрічав в Москві українських селян, що аж туди замандрували за хлібом. Йому казали: "Ми на Україні вмираємо з голоду... Ми прийшли в Москву купити хліба, та висла ти почтою в наше село... Наші села на Україні вимирають... Ми мали в селі 150 коров, а тепер маємо шість... Ідемо на північ за хлібом".

Джоунс поїхав на Україну і бачив при шляхах трупи людей, що мандруючи за хлібом погинули з голоду.

Чи не страшна картина: селяне найбагатшої хліборобської країни в Европі мандрують в піскувату Московщину, щоб там купити загарбаний в них хліб і післати в своє вимираюче село!

Другий журналіст Доналд Дей пише в "Шікаго Трибюн", що Москва закуповує потайки збіжжа за кордоном і помагає тільки містам, з котрих висели ла всіх новіших прибульців, головно селян. Їх беруть просто в неволю на "колхози", де мусять працювати за миску рідкої каші раз в день. Кухар одного чужинецького конзуляту доробився маєтку, продаючи нуждарам лушпину з бараболь на прохарчування. Заборонено приймати на почту пакунки з сушеним хлібом. Дей рахує, що сегорічний голод винищить на одній Україні до пять міліонів населення.

"Голод на Україні — союзник революції" — казав колись Троцький. Тепер вже не про революцію мова, а про московське панування, бунт України проти московських здирств заморюють большевики голодом.

(Ч) "Нар. Воля".

ТОРГОВЕЛЬНІ ЦІНИ

ЗБІЖЕВІ ЦІНИ В ЕДМОНТОНІ

Четвер, 22-го Червня, 1933.

ПШЕНИЦЯ:—	
Ч. 1. Нордерн	47
Ч. 2. Нордерн	45
Ч. 3. Нордерн	43
Ч. 4. Нордерн	42
Ч. 5. Нордерн	38½
Ч. 6. Нордерн	37½
На годівлю	35½
ОВЕС:—	
Ч. 2. С. В.	15½
Ч. 3. С. В.	13
Екстра ч. 1. на годівлю	13
Ч. 2. на годівлю	12
Ч. 3. на годівлю	10½
ЯЧМІНЬ:—	
Ч. 3. С. В.	21½
Ч. 4. С. В.	18
Ч. 5. С. В.	17
ЖИТО:—	
Ч. 2. С. В.	36
Ч. 3. С. В.	33
Ч. 4. С. В.	31
ЛЕН:—	
Ч. 1. С. В.	113
Ч. 2. С. В.	109
Ч. 3. С. В.	94

ЦІНИ ХУДОБИ В ЕДМОНТОНІ

Четвер, 22-го Червня, 1933.

ТЕЛЯТА:—	
Легкої ваги	$3.50 до $4.00
Середні	$2.00 до $3.00

Попит на худобу в Едмонтоні цього тижня був так малий, що навіть не установлено на неї цін.

Деякі фармері, що попривозили худобу гроками мусіли завертати її домів.

СВИНІ:— Бейконні	$4.25
ВІВЦІ:—	
Ягнята	$5.00
Річні	$3.00 до $3.50
Вівці	$1.00 до $2.00

N. ROMANIUK
Адвокат і Нотар
Телефони:
Офісу 26629; Рез. 82705
304 McLeod Bldg., Edmonton

G. H. VanAllen & Co.
G. H. VANALLEN, K.C.
THEODORE COHEN, LL.B.
Адвокати
2 National Trust Building,
Edmonton, Alta.
Phone 22828

АДВОКАТСЬКА ФІРМА
Harvie, Bury & Yanda
Полагоджує всякі судові справи, як цивільні, кримінальні і т.д. Пишіть по українськи.
802 Bank of Toronto Bldg.
Phone 23115 EDMONTON

НАЙКРАЩІ ФОТОГРАФІ ЗА НАЙНИЩІ ЦІНИ
дістанете в
SIGERIST STUDIO
9943 Jasper Ave. Edmonton

Office Phone 21962 House Phone 23588
E. C. DARLING
АДВОКАТ
707 McLeod Bldg., Edmonton, Alta. and Smoky Lake, Alta.

Фармері Околиці Андрю!
КУПУЮЧИ В СКЛЕПІ
ЕМІЛЯ ТОМАШЕВСЬКОГО
дістанете все свіжі товари і по умірковоних цінах

Др. В. С. НЕВЧАС
ЛІКАР-ХІРУРГ і АКУШЕР
Тел. Офісу 23132 — Рез. 24584
4 Bradburn - Thomson Block,
Next to Army & Navy Store

Телефон Офісу 24416
Др. І. Верхомин
ЛІКАР - ХІРУРГ
Тел. Резиденції 73158
Електро-Терапія
Christie Grant Block,

Др. Ф. Говда
ДЕНТИСТ
Тел. Резиденції 23219
Edmonton, Alberta

ФАРМЕРСЬКИЙ ГОЛОС
The Farmers' Voice
Часопис Присвячений Фармерським та Робітничим Справам

ФАРМЕРСЬКИЙ ГОЛОС
Виходить що два тижні, кождого 10-го і 25-го дня в місяці.
Передплата виносить на рік $1.00, на півріка 50ц.
10336 — 96-та вулиця,
Едмонтон, Алберта.

THE FARMERS' VOICE
Ukrainian Semi-Monthly
Published on the 10th and 25th day of each month.
10336—96th Street
Edmonton, Alberta.
Phone 24771

РІК II. ЧИСЛО 13. ЕДМОНТОН, АЛБЕРТА, 14-го ЛИПНЯ, 1933. EDMONTON, ALBERTA, JUNE 14th, 1933. No. 13. VOL. II.

Економічна Конференція над Провалом

Голосна лондонська економічна конференція, в якій беруть участь делегати з 69-ти держав, що почала свої наради 12. м. м., з кожним днем вмісто відшукання способів, як двигнути світ з економічного занепаду, сходить чимраз на тонший лід і готова заломатися кожного дня.

До розбіжности думок в учасників конференції прийшло зараз на її початку, коли американська делегація спротивилася, щоби на конференції обговорювано справи, що торкаються воєнних довгів. Очевидно, всі задовжені держави уважали, що це питання мало бути одним з головніщих питань до вирішення, вірячи, що тільки через догідне полагодження того питання, промоститься дорогу до успішного полагодження других важливих справ як: обниження мита та усталення валюти, наслідком чого малаб наступити економічна відбудова світа. Спротив американської делегації до обговорення воєнних довгів, викликав зі сторони французької делегації упередження до Злучених Держав вже в самих початках конференції. Як відомо, Франція хоч зібрала в свої темні пивниці найбільше золота світового запасу, вже не заплатила Злученим Державам двох рат воєнних довгів в надії, що економічна конференція або рішить зовсім перечеркнути воєнні довги, або бодай обнизить їх хоч до половини. Настоювання Злучених Держав, щоби конференція цеї справи не порушувала розвіяло надії Франції і інших задовжених Вуйкови Семови держав на перечеркнення довгів й тому Франція знаючи, що Злучені Держави противляться привернению наново золотої основи грошей, зорганізувала т. зв. "золотий блок" з тих держав, що хоч і не мають в себе на стільки золота, щоб над ним розщибатися, то або вже сидять Франції в кишені, або заглядають в її кишеню за новими позичками. До держав, що вступили з Францією в "золотий блок" належать — Італія, Бельгія, Голяндія, Швайцарія, Польща та Чехословаччина. Франція дуже старалася втягнути до того "блоку" й Велику Британію, однак на даремне.

Дійшло до того, що різні держави творять групи проти других груп, що викликає з кожним днем більш непорозумінь і хаотичну ситуацію, а наслідком цього праця конференції значно сповільніла, коли не зовсім загальмована. За повних чотири тижні конференція нічого позитивного не осягнула і заледво чи вже й що осягне. Кілька разів вже деякі делегати грозили опущенням конференції і коли вона ще досі цілком не розлетілася, то тільки завдяки президентові Рузвелтові, який держить зі своєю американською делегацією сталий контакт і впоминає, щоби делегація робила все, що в її силі, щоби не допустити до її розвязання, або відрочення. Президент Рузвелт таки вірить, що конференція зможе віднайти способи до осягнення тих цілей для яких вона зійшлася і на його думку булоб нерозумним кроком розбивати конференцію через купку золота, яке "золотий блок" хоче приворнути як основу грошей. Та "золотий блок" під проводом Франції з усіх дорад Рузвелта отверто собі кпить, добачуючи, що Злучені Держави хотілиб виторгувати на конференції догідні успіхи для себе, але не хочуть зректися претенсій до довгів. "Золотий блок" настоює, щоби конференція рішилася прийняти до змагань Франції і привернула золоту основу валюти, грозячи, що в противному разі готова опустити Лондон і вернути домів.

Недавні вісти з четверга, 6. липня говорять, що конференція вже рішила усунути з порядку дня і питання про усталення валюти і про мита. Значить ся, три найголовніщі питання як: питання довгів, усталення валюти і мита, від яких залежав би успіх конференції економічної відбудови світа вже усунено і як що делегати ще мають до вирішення на тій "конеференції" то хіба придумання ще якогось нового "блофу", яким добре булоб дурити людей, або прямо вирішити порядний "економічний" бенкет, побавитися й роз-

(Докінчення на стороні 4-ій)

Большевики Проміняли Засуджених Інжінірів За Англійський Бизнес

Коли на економічній конференції допише котрій державі щастя, то здається найбільше допише Совітам. Бо саме коли інші держави з собою спорять за німе золото, большевицький комісар заграничних справ Літвінов, який прибув на ту конференцію, використовує свій побут в Лондоні і стрічу з репрезентантами різних держав на навязання різних бизнесових реляцій. Досі йому вдалося виторгувати кредит на чотири міліони в Злучених Державах, навязує якісь там угоди з премієром Беннетом, та найбільший мабуть пайок вдалося йому виторгувати з Англією, коли з міністром закордонних справ Сай моном прийшов до угоди в справі знесення Англією ембарга на совітські продукти, які Англія проголосила була по зсуді в Москві англійських інжінірів Торитона і Мекдоналда.

Переконавши себе, що воно кориснище торгувати з Англією чим тримати в арешті Торитона і Мекдоналда, Літвінов згодився їх виміняти за знесення ембарга. В суботу, 1. липня добили оба комісарі заграничних справ — Росії і Англії торгу і сейчас в Росії випущено на волю англійських інжінірів, а в Англії знесено на російські продукти ембарго.

Принцип принципом, а бизнес бизнесом — сказав собі Літвінов і большевицький принцип пішов в кут, а англійський бизнес в большевицьку торбу...

ПРОПОНУЮТЬ ВІДРОЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

Найновіщі звідомлення з економічної конференції в Лондоні з 14. ц. м. подають, що керуючий комітет конференції рішив подати до відома учасників конференції проєкт на відрочення нарад конференції, яке малоб наступити 27. ц. м.

Комітет не подає, коли конференція малаб наново почати свої наради крім запевнення, що конференція не розвязується, тільки відрочується на якийсь час.

Чи зійдутся ще раз делегати всіх держав "докінчувати" безділльність конференції, це інша справа.

Саскачеванські Фармері за Соціялізмом

Минулого тижня, у вівторок, почалася в Саскатуні конвенція Злучених Фармерів Канади (Саскачеванська Секція), в якій взяло участь 350 делегатів, що репрезентували поверх 27,000 членів фармерської організації тої провінції.

Підчас привітів, багато делегатів заявили, що одним з головніщих завдань фармерської організації повинна бути освітна праця по соціялістичному питанню. Кооперативні організації, —висловлювалися бесідники, — багато причинилися до освідомлення фармерів кооперативної господарки і перед нами лежить тепер найголовніще завдання— повести боротьбу з усіми перешкодами, які стоять на дорозі до заведення кооперативної системи.

Навязуючи до зростаючих в послідніх тижнях цін на фармерських продуктах, багато фармерів заявили, що з тих цін вони мало скористають, бо більшість фармерів так задовжені, що забере кілька років аби вони могли прийти до себе.

ГІТЛЕР ЗМІВ ВСІ ПАРТІЇ В НІМЕЧЧИНІ З ЛИЦЯ ЗЕМЛІ

Почнаючи від комуністичної, а кінчаючи на католицькій партії т. зв. "Центристи" Гітлер порозвязував всі політичні партії Німеччини, залишаючи тільки свою фашистівську партію.

Так помаленько Гітлер порозвязував всі політичні партії не поминаючи й партії націоналістів під проводом Гугенберга, який злакомився був на міністерське крісло і дав Гітлерові свою піддержку ще тоді, коли Гітлерові пазурі були дуже слабенькі, тобто місяць перед послідніми виборами. Коли Гітлер розторощив вперед ліві, потім умірковані, а опісля і праві партії в Німеччині, Гугенберг зрезигнував з міністра (мабуть та ки на приказ самого Гітлера), але сили, яку дав в початках Гітлерові вже відтягнути не потрапив.

Кожний фармер повинен передплачувати "Фармерський Голос", який боронить фармерських інтересів.

Три Банки Домінують Канадою

Що Канада з кожним днем стає більш незалежною від кількох одиниць, показується з дослідів банкової системи, які виказують, що три канадійські банки, які контролюють 72 відсотків фінансових інтересів Канади почерез 82 директорів, контролюють також велику більшість канадійського промислу. Майно тих фірм, які контролюють тільки 82-ох людей, виносить біля сім біліонів долярів, а тих 82 осіб займають поверх 800 директорських становищ в різних промислових і фінансових підприємствах.

Канаді Здалсяби Такий Міністер Праці в Оттаві

Панна Перкінс, Секретарка Праці в кабінеті президента Рузвелта, заявила на днях, що ті працедавці, які аргументують, що не мають звідки платити більшої платні робітникам, хочуть держати бідних дальше в нужді щоб самим жити вигідно коштом робітничої праці і на думку панни Перкінс такі працедавці належать до часів камінної доби й тому не повинні мати місця в поступовій суспільності.

Панна Перкінс сказала, що теперішня адміністрація Злучених Держав не тільки старається зліквідувати безробіття, але й привернути робітникам вищу заробітну платню в менш годинами праці а більше свобідного часу для уприємнення собі життя.

Головні Заповіди Канадійських Банкирів

Пишучи до едмонтонського робітничого часопису "Алберта Лейбор Нюс" Дж Гюстон, фармер з околиці Голден, Алта., находить статтю з банкирського журналу "Да Бенкерс Мегазин", в якій банкирі найкраще показують, як вони стремлять до задержання свойого панування з одної сторони, а нищення масс з другої. Ось слова банкерського органу:

"...Капітал мусить захищати себе у всякий можливий спосіб шляхом скріплення і законодавством. Довги мусять бути поколектовані, позички й моргечі стягнені. Коли звичайні люде потратять свої домівки законною дорогою, ними можна лекше правити при помочі сильної руки закона вжитого сцентралізованою силою багацтва під контролею провідних фінансістів. Люде, що вже потратили свої доми, менш охочі до спорів зі своїми провідниками. Історія повторяється. Це добре відомо нашим провідним людям в формованню тепер капіталістичного імперіялізму в цілі володіння світом. Розбиттям виборців можемо вжити їх до витрати їхньої енергії над питаннями, які для нас не представляють ніякої вартости крім задержання на становищах учителів звичайного стада. Таким способом можемо осягнути для себе те, що лежить в наших плянах".

Так і стоїть чорне на білому, як банкирі наряджуються задержати силу і право загарбанням домів і маєтків задовжених людей, щоб їм лекше було володіти, бо як стверджують самі банкирі—"чоловік, що стратить все, стає менш охочий до спорів" (розуми до боротьби за свої права). І вони не помиляються. Чоловік, що впаде на саме дно, рідко здобувається на відвагу до боротьби, не інтересується нічим, бо йому "вже всьо одно"... Тому й хочуть законами забрати в фармерів і робітників домівки, щоб зробити їх байдужими на все. Так вони систематично ведуть до того, щоби працюючі маси викинути з домів, аби лекше їх поневолювати й над ними панувати.

Але їм нічого не перешкаджає в пресі і через своїх поплечників брехати, що фармері і робітники зорганізовані в ССФ. стремлять до знесення приватної власности, дурячи не свідомих, що соціялісти будуть забирати комусь приватні маєтки, хоч добре ті банкирі знають, що брешуть для баламучення людей, щоби триматися при владі. Знають, що тут ходить о зсоціялізовання засобів продукції, які находяться в руках кількох, якраз банкирів, які контролюючи засоби продукції, контролюють всім. От цеї то контролі не хочеться їм випустити з рук, тому й баламутять людей.

Самі забирають в людей доми, розбивають родинне життя, і подібні до цигана, що тікав з краденим добром і кричав: "ловіть злодія!"...

Видатки, на які Уряд Канади Находить Гроші

Так звані правительственні "сині книжки" належать до того рода літератури, яка припадає порохом, бо і мало хто читає. У дійсности багато з віх належать до книжок, які можна назвати книжками "про які ніхто не знає." Деякі з вище названих книжок оплатилися би одначе перечитати відповідно до заяви "Бюра Соціяльного Розсліду" виданої перед кількома тижнями в Отаві. До книжок, які саме оплатилося би перечитати, відповідно до твердження вище названого бюра, належить "Звіт Генерального Авдитора", який одержить кожний хто пішле три доляри готівкою, продавши 6 бушлів пшениці, до Бюра Королівського Друкаря в Отаві. З нього довідається цей чесний горожанин дуже а дуже багато, а головно чому то домініяльне правительство наложило 2ц. податку від фунта цукру, податку, що своєю несправедливістю кличе до неба о пімсту. Правительство каже, що зробило воно це, щоби вирівнати буджет. Тимчасом, здається, що правительство замісць того податку моглоби поробити деякі значні ощадности, які цілком не пошкодили би належній обслузі канадійського народу а також не збільшили би безробіття!

Звіт Генерального Авдитора представляє нам саме те марнування гроша домініяльним правительством, якого можна би оминути й тим самим не накладати несправедливих податків. Видатки на "надзвичайні заграничні посольства" це одна з тих слабих сторін нашого правительства, яка пхає його до накладання нових податків, що утискають у неможливий спосіб населення Канади. І так зі звіту Генерального Авдитора довідуємося, що на Високий Комісаріят в Лондоні, видає наше правительство аж $139,570.-31. З того сам Високий Комісар Г. Фергосон одержує $12,000 як річну платню, крім цього одержує він іще $28,000 на видатки. Його секретар одержує $7,000 і $2,500 додатку. Урядовці, яких є 40, одержують $60,000. Машиністки (тайпрайтерс) коштують наше правительство $11,-128.93 а надзвичайні перекуски для них, коли працюють поза урядові години, $650.17. Телеграми й телефони коштують канадійських податковців $7,-767.68, видатки на подорожування пана Фергосона виносять $2,158.86, так, що удержання п. Фергосона і його видатки виносять "невеличку суму", бо лише $42,158.86.

Наш канадійський "Надзвичайний Посол і Міністер Рой у Парижі коштує нас $82,561.89. З того сам пан міністер одержує $12,000 платні, а $10,000 додатку на видатки, крім цього на авто одержує ще $3,000 видатку. Його радник одержує $7,870, а усі урядовці разом $35,000. Рент за мешкання нана посла виносить $1,067.45 а висилка телеграм і телефонів $849.43.

Наші видатки, получені з удержанням "Ліги Націй" у Женеві виносять теж поважну суму гроша. І так розходи на удержання Секретаріяту Ліги Націй Міжнародньої Робітничої Організації й Перманентного Суду Міжнародньої Справедливости виносять $236,353.17. Розходи на удержання делегатів виносять $17,598.08 а наш Дорадчий Урядовець коштує нас $26,370.21 гірко запрацьованого гроша.

Наш Надзвичайний Уповноважений і Посол і Міністер та рівночасно і шваґер премієра Бенета, В. Д. Геридж у Злучених Державах побирає $12,000 платні і $12,000 надзвичайного додатку. Крім цього його авто коштує $3,000. Його секретар побирає $10,000. Подорожі п. Гериджа коштують нас $2,908.-99 а до того його переносини до Вашингтону пожерли круглу суму $1,125.42. Також зажадав для себе п. Геридж нового умеблювання, бо попишене п. Месім було для нього за старе. Це умеблювання посольства коштує населення нашої домінії $9,549.44. Також є ще видатки "на нявчині потреби" $324.50. Не знати лише чи під тими "нявчинними потребами" треба розуміти видатки на молоко і візки для малого "Вілюся", синка п. Гериджа, чи на заведення "шкілки дерев" для шваґра пана премієра, який певно є любителем дерев і кущів. З того бачимо, що переносини п. Гериджа, шваґра канадійського премієра на місце п. В. Месія коштували Канаду $10,999.36, яка то сума вистарчила би на удержання родини зложеної з трьох осіб, на протяг 55 літ, числячи на її удержання суму, яку видається тепер на їду безробітним, або можна би удержати 55 родин з трьох осіб цілий рік.

Маємо ще одного заграничного посла по другій стороні Тихого океану, в Японії, що зоветься Марлер і репрезентує нас перед "сином неба і богів", японським мікадом. Цей дипломат коштує нас ще у порівнанню з іншими заграничними висланиками невеличку суму, бо лише $78,568.17. Пан Марлер одержує тільки $12,000 і $10,000 додатку та $3,000 на авто. Крім того кошта його подорожування виносять тільки $4,082.34. Його секретар, який теж любить подорожувати, видає на подорожування $2,349.76, а крім цього одержує ще й платню, яка виносить $10,000. Ходять іще до того й поголоски в околиці отавського парляменту, що має вийти "спеціяльне міністеріяльне розпорядження", уповажнююче збудовання для п. посла у Токіо домівки-палацу, який має бути будовою, забезпеченою від усяких землетрусів. Ця намірена будова не принесе для канадійських безробітних найменшого хісна і тому таку будову у теперішнім часі треба як найостріще осудити.

Так то марнує наше консервативне правительство гроші та цілком не зважає на те, що канадійські податковці у часі теперішньої депресії аж угинаються під тягаром нечуваних податків!

ЧОМУ НАСТУПИЛО ОПІЗНЕННЯ „Ф. Г."

З причини, що в друкарні, де друкується "Фармерський Голос" впливули пильні друкарські роботи, які друкарня мусіла викінчити на кілька днів перед едмонтонською виставою, не число опізнилося кілька днів. Наших Читачів перепрошуємо.